

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร
กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางกาญจนา ศรีสังวาลย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

152.458
114277
6:3

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร
กรุงเทพมหานคร

18 ส.ค. 2548

บทคัดย่อ
ของ
นางกาญจนา ศรีสังวาลย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2547

11 25 2548 6:3

กาญจนา ศรีสังวาลย์ . (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวนได้ดังนี้ ตัวแปรส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพจิต ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพผู้ปกครองฐานะทางเศรษฐกิจ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 จำนวน 309 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถาม ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ตัวแปร ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_{20}) บุคลิกภาพ (X_{21}) การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_{24}) ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน (X_{25}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{26}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{27})

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวแปร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3)

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติมี 20 ตัวแปร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_2)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₄) วุฒิทางการศึกษาของบิดาดำกว่าปริญญาตรี (X₅) วุฒิทางการศึกษาของบิดาปริญญาตรี(X₆) วุฒิทางการศึกษาของบิดาสูงกว่าปริญญาตรี(X₇) วุฒิทางการศึกษาของมารดาดำกว่าปริญญาตรี (X₈) วุฒิทางการศึกษาของมารดาปริญญาตรี (X₉) วุฒิทางการศึกษาของมารดาสูงกว่าปริญญาตรี (X₁₀) อาชีพของบิดา ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างรัฐบาล (X₁₁) อาชีพของบิดา พนักงานเอกชน ลูกจ้างบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบธุรกิจอื่น ๆ (X₁₂) อาชีพของบิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว (X₁₃) อาชีพของมารดา ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างรัฐบาล (X₁₄) อาชีพของมารดา พนักงานเอกชน ลูกจ้างบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบธุรกิจอื่น ๆ (X₁₅) อาชีพของมารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว (X₁₆) ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (X₁₇) สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (X₁₈) สถานภาพของบิดามารดาแยกกันอยู่ (X₁₉) สุขภาพจิตของนักเรียน (X₂₂) และความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (X₂₃)

4. ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปหาตัวแปรที่ส่งผลน้อยที่สุดมี 6 ตัวแปรได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₂₆) การสนับสนุนด้านการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง(X₂₄) ลักษณะทางกายภาพของสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน(X₂₅) นิัยทางการเรียน (X₂₀) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X₂₃) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X₃) ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้ร้อยละ 47.00

5. สมการที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในรูปคะแนนดิบได้แก่

$$\hat{Y} = .28 + .41_{X_{26}} + .30_{X_{24}} + .24_{X_{25}} + .21_{X_{20}} - .21_{X_{23}} - .17_{X_3}$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .40_{X_{26}} + .19_{X_{24}} + .22_{X_{25}} + .17_{X_{20}} + .96_{X_3} - .14_{X_{23}} - .11_{X_3}$$

**VARIABLES RELATED TO ATTITUDES TOWARDS ENGLISH LEARNING ON
FOREIGN TEACHERS OF THE SECOND LEVEL , PRIMARY GRADE
4 - 6 STUDENTS AT ASSUMPTION COLLEGE PRIMARY SECTION
IN KHET SATHORN BANGKOK**

AN ABSTRACT

BY

MRS. KANCHANA SRISANGWAN

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University**

October 2004

Kanchana Srisangwan. (2004) *Variables Related to Attitudes Towards English Learning on The Foreign Teachers of The Second Level, Primary Grade 4 - 6 Students at Assumption College Primary Section in Khet Sathorn, Bangkok*. Master Thesis, M.Ed. (Education Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Inst. Wilailuck Pongsopar.

The purpose of this research was to study variables related to Attitudes towards English learning on the foreign teachers of the second level, primary grade 4 –6 students at Assumption College Primary Section in Khet Sathorn, Bangkok in academic year 2004 and to determine the significantly impact of variables of personal data : grade level, learning habit, personal and achievements. Variables of family : parental occupation, economic status, parental expectation and parental support. Variables of school environment: learning atmosphere, teacher - student relationships and peer - student relationships. The samples of 309 were the second level, primary grade 4 –6 students at Assumption College Primary Section in Khet Sathorn, Bangkok in academic year 2004 were drawn by stratified random sampling from population. The research instrument was the variables related to attitudes towards English learning on the foreign teachers questionnaires. The data analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among 6 variables : learning habit (X₂₀) personality (X₂₁) parental support (X₂₄) learning atmosphere (X₂₅) and teacher - student relationships (X₂₆) and peer-student relationships (X₂₇) at .01 level
2. There were significantly negative correlation among 1 variables : grade level 6 (X₃)
3. There were no significantly correlation among 20 variables : grade level 4 (X₁) grade level 5 (X₂) achievements (X₄) fathers' education ; under graduate Bachelor degree (X₅) Bachelor degree (X₆) higher Bachelor degree (X₇) mothers' education ; under graduate Bachelor degree (X₈) Bachelor degree (X₉) higher Bachelor degree (X₁₀) fathers' occupation ; government official / metropolitan (X₁₁) employee (X₁₂) private business (X₁₃) mothers' occupation ; government official / metropolitan (X₁₄) employee (X₁₅) private business (X₁₆) economic status (X₁₇) family status (X₁₈) divorce status (X₁₉) mental health (X₂₂) and parental expectation (X₂₃)

4. Variables affecting on attitudes towards English learning on the foreign teachers of the second level , primary grade 4 –6 students at Assumption College Primary Section in Khet Sathorn , Bangkok , ranking from the most to the least were teacher-student relationships (x_{26}) parental support (x_{24}) learning atmosphere (x_{25}) learning habit (x_{20}) parental expectation (x_{23}) and grade level 6 (x_3) at .01 level . These variables could predicted to the attitudes towards English learning on the foreign teachers of the second level , primary grade 4 –6 students about 47.00.

5. The significantly predicted equation of the attitudes towards English learning on the foreign teachers of the second level , primary grade 4 –6 students were as follows :

In term of raw scores were :

$$\hat{Y} = .28 + .41_{x_{26}} + .30_{x_{24}} + .24_{x_{25}} + .21_{x_{20}} - .21_{x_{23}} - .17_{x_3}$$

In term of standard scores were :

$$Z = .40_{x_{26}} + .19_{x_{24}} + .22_{x_{25}} + .17_{x_{20}} + .96_{x_3} - .14_{x_{23}} - .11_{x_3}$$

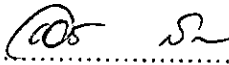
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

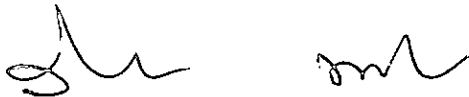
(อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

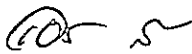
(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

.....กรรมการ

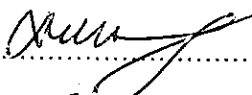
(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จิตรสุกุล)

วันที่ ...15... เดือน...พฤษภาคม...พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาของ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเมตตา ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ในภาควิชาจิตวิทยาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณภราดาสุรสิทธิ์ สุขชัย ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในด้านทุนการศึกษา และขอกราบขอบพระคุณภราดาอรุณ เมธเศรษฐ ครูใหญ่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณคณะกรรมการระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี และขอขอบใจนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2547 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณสมาชิกทุกคนในครอบครัว ที่ให้กำลังใจ ความห่วงใยแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

กาญจนา ศรีสังวาลย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	10
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ.....	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ.....	24
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต	26
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว.....	30
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา....	38
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ โครงการสอนภาษาอังกฤษโดยครูชาวต่างชาติ.....	42
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	45
ประชากร	45
กลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การสร้างเครื่องมือ.....	46
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	57
การดำเนินการรวบรวมข้อมูล	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	59
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า	62
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	71
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
อภิปรายผล	74
ข้อเสนอแนะ.....	85
ข้อเสนอแนะทั่วไป	85
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	85
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก.....	92
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	118

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง.....	63
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นิัยทางการเรียนของนักเรียน ความ คาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียน การสนับสนุนด้านการเรียนของ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมใน โรงเรียน สัมพันธภาพของนักเรียนกับครู สัมพันธภาพของนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ.....	64
4 แสดงผลการศึกษานุคลิกภาพของนักเรียนและสุขภาพจิตของนักเรียน	65
5 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านตัวแปรส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้าน สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน..	66
6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ	68
7 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ	68
8 แสดงค่าจำแนกของแบบสอบถามนิัยทางการเรียน	113
9 แสดงค่าจำแนกแบบสอบถามบุคลิกภาพ	113
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	114
11 แสดงค่าจำแนกสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง.....	114
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามทางกายภาพของโรงเรียน	115
13 แสดงค่าจำแนกแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	115
14 แสดงค่าจำแนกแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	116
15 แสดงค่าจำแนกแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอน โดยครูชาวต่างชาติ..	117

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิองค์ประกอบทัศนคติ	15

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาต่างประเทศที่ทั่วโลกยอมรับว่าเป็นภาษาที่สำคัญ และใช้เป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสารระหว่างนานาชาติคือ ภาษาอังกฤษ มนุษย์ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก เพื่อได้มาในสิ่งที่ตนต้องการประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้ชนชาติต่าง ๆ สามารถติดต่อถึงกันและพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นสื่อในการติดต่อกันจึงนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น เพราะผู้มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมจะได้เปรียบในการศึกษาหาความรู้และการประกอบอาชีพตลอดจนวัฒนธรรมของชาติอื่นได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ การเรียนภาษาอังกฤษของชาติอื่น ๆ มีเหตุผลที่สำคัญ 2 ประการ คือ ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับในการศึกษาในระดับสูง และภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ประกอบอาชีพที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น นักอุตสาหกรรม พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน เป็นต้น ประถม สุริยง (2539 : 4) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ด้วยคามมั่นใจ และกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษได้ และในขณะเดียวกันการเรียนรู้ในชั้นเรียนก็น่าจะเป็นจุดเริ่มต้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ต่อกนในห้องเรียนด้วยเช่นกัน

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเริ่มมีการสอนมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้ว่าจ้างครูชาวต่างประเทศมาสอนให้กับเชื้อพระวงศ์และข้าราชการ ต่อมาในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้จัดมีการสอนภาษาอังกฤษกว้างขวางขึ้น ทรงให้จัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ นอกจากครูชาวต่างประเทศแล้วยังมีครูชาวไทยอีกด้วย ลักษณะการสอนเริ่มเปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมในขณะนั้น ต่อมาในปี พ.ศ. 2503 กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษช่วงนี้ของเด็กนักเรียนด้อยลงโดยเฉพาะทักษะการฟัง และการพูด เพราะนักเรียนมีจำนวนมากขึ้น จากปัญหาดังกล่าวทำให้คณะรัฐบาลมีมติยกเลิกการสอนภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา แต่ถูกกระแสต่อต้านจากนักวิชาการและผู้ปกครองเป็นอย่างมาก ทำให้กระทรวงศึกษาธิการต้องนำมติดังกล่าวมาพิจารณาใหม่ และต่อมาได้กำหนดไว้ในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 โดยให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพิ่มเป็นสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ระดับ ป.5-6) เป็นวิชาเลือกในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ โดยหวังว่าจะทำให้นักเรียนมีทักษะความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษและสร้าง

ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาโดยกำหนดเนื้อหาที่เน้นการฝึกทักษะทางภาษา 4 ด้านไปพร้อม ๆ กัน คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตลอดจนกำหนดแนวทางในการสอนซึ่งมุ่งเน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร มีการเตรียมความพร้อมครูผู้สอนด้วยการจัดอบรม เพื่อให้มีการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพบรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรและมีคุณภาพมากขึ้น

จากการติดตามและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมา พบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จคือ ครูผู้สอน ทั้งนี้เพราะว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่มักขาดความแม่นยำในเนื้อหา ทำให้ไม่กล้าที่จะสอน ขาดความมั่นใจ โดยเฉพาะการสอนให้นักเรียนพูด และไม่มีวิธีการสอนที่จูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความสนใจ และขาดแรงจูงใจในการเรียน ไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ ทิพวัลย์ มาแสง (2532 :48) ยังพบว่าครูส่วนใหญ่ยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิม ครูมีความรู้ไม่เพียงพอเพราะไม่ได้ฝึกมาโดยตรง การออกเสียงไม่ถูกต้อง ทำให้ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียน ใช้วิธีการสอนแบบเก่าไม่ยอมปรับปรุง เข้มงวดในการสอนมากเกินไป จนทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ ขาดความเป็นกันเองกับนักเรียน พิศรวัลย์ โกวิทวาทิ (2537:32) ด้านนักเรียนนักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และไม่กล้าพูด เพราะถูกฝึกให้อ่านออกเสียงซ้ำซากหลายเที่ยว โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมเลย นอกจากนี้นักเรียนยังไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะในชีวิตประจำวันไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครู จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไป ทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึง

การเรียนการสอนที่ผ่านมาอาจกล่าวได้ว่า เป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า สูญเปล่าทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย ปัญหาดังกล่าวยังเป็นผลต่อเนื่องไปถึงการเรียนในระดับสูงอีกด้วย สาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ไม่รู้เรื่อง ไม่กล้าพูด หรือพูดไม่ได้ แม้ว่าจะใช้เวลาเรียนอยู่ในโรงเรียนนานกว่า 6 ปี จึงเป็นการยากที่ผู้เรียนจะมีความเข้าใจลึกซึ้งและใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารได้อย่างธรรมชาติ การเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ นักเรียนจะต้องมีความสนใจและเห็นประโยชน์ในการเรียนเป็นสำคัญ จากสาเหตุดังกล่าวจะเห็นได้ว่าปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยขึ้นอยู่ กับองค์ประกอบหลายอย่าง ปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือ ครูสอนภาษาอังกฤษ ถ้าครูมีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการสอน ภาษาอังกฤษในประเทศไทยก็จะมีพัฒนาการที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นวิชาเลือกอยู่ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ(ภาษาอังกฤษ) จากการติดตามผลการเรียนการสอนพบว่ามีปัญหาเช่นเดียวกันคือ ด้านครูผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเดิม ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียนพร้อมกับครูไม่มีวิธีการสอนที่จูงใจจึงทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูและภาษาอังกฤษจากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวมาผู้บริหารของ

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ซึ่งตระหนักและเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงมีนโยบายพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษรวมทั้งรักที่จะเรียนและฝึกทักษะทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จึงได้จัดให้มีโครงการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติขึ้นในปี พ.ศ. 2540 รับสมัครนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สนใจเข้าร่วมโครงการโดยกำหนดเวลาเรียน 3 คาบ / สัปดาห์ (คาบละ 50 นาที)

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมานาน 15 ปี เห็นคุณประโยชน์และความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติมาโดยตลอด สังเกตเห็นนักเรียนมีความสนใจในการเรียนและมีความกระตือรือร้นในการเรียนน้อยลง จากการสัมภาษณ์ผู้ดูแลโครงการทำให้ทราบว่าในปีการศึกษา 2546 นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ลาออกจากโครงการคิดเป็นร้อยละ 10 ของนักเรียนที่สมัครเข้าร่วมโครงการ จึงทำให้ผู้วิจัยสำรวจปัญหาเบื้องต้นโดยใช้การสัมภาษณ์ ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติในเดือนธันวาคม 2546 จำนวน 10 คน เกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกของครูที่มีต่อนักเรียนในด้านทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติพบว่า ครูจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 คิดว่า นักเรียนมีความรู้สึกลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติในด้านต่อไปนี้ กิจกรรมไม่น่าสนใจร้อยละ 56.41 บรรยากาศการเรียนการสอนไม่ดีร้อยละ 70.28 ได้แก่ ห้องเรียนคับแคบ ห้องเรียนมีเสียงดัง ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนไม่ดีร้อยละ 80.58 ได้แก่ ครูจู้จี้ ใจร้อน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดีร้อยละ 46.15 ได้แก่ เพื่อนไม่ตั้งใจเรียน เพื่อนชอบเล่นในห้องเรียน

ผู้วิจัยจึงสำรวจข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิดให้กับนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 150 คน แบ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 50 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2546 ซึ่งมีรายละเอียดของข้อคำถามดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า นักเรียนมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติหรือไม่ ถ้ามีปัญหานั้นคืออะไร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่ามีปัญหา 35 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ไม่มีปัญหา 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่ามีปัญหา 40 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ไม่มีปัญหา 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่ามีปัญหา 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ไม่มีปัญหา 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พบว่ามีปัญหาคือ ครูผู้สอนเข้มงวด ครูดุ ครูเจ้าอารมณ์ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 80.65 จำคำศัพท์ไม่ได้ ทำการบ้านไม่ได้ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.35 และห้องเรียนคับแคบ เพื่อนคุยกันเสียงดัง เพื่อนไม่ตั้งใจเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พบว่ามีปัญหาคือ ครูเจ้าอารมณ์

ครูเสียงดัง ครูไม่ตั้งใจสอน ครูไม่ใช่อุปกรณ์การสอน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 49 เพื่อนคุยเสียงดัง เพื่อนไม่ตั้งใจเรียน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 และห้องเรียนคับแคบจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า มีปัญหาคือ ครูเจ้าอารมณ์ ครูชอบตะโกน ครูใจร้อน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 70 จำคำศัพท์ไม่ได้ ทำข้อสอบไม่ได้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และเพื่อนคุยกันเสียงดัง เพื่อนไม่ตั้งใจเรียน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า ถ้ามีปัญหา นักเรียนคิดว่าปัญหานั้นเกิดจากสาเหตุใด

นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าปัญหาเกิดจาก นักเรียนไม่ชอบวิธีการสอนของครู ได้แก่ ครูดุ ครูเจ้าอารมณ์ ครูไม่มีสื่อ ครูไม่รอคำตอบ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 ปัญหาเกิดจากตัวนักเรียนที่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนไม่ฟังครู คุยกันตลอดเวลา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 เกิดจากสถานที่คับแคบ นักเรียนมากเกินไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ปัญหาเกิดจากครู ได้แก่ ครูดุ ครูเจ้าอารมณ์ ครูไม่มีสื่อ ครูไม่เตรียมการสอน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ปัญหาเกิดจากตัวนักเรียนเองได้แก่ นักเรียนไม่สนใจเรียน นักเรียนไม่เตรียมพร้อมในการเรียน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดว่าปัญหาเกิดจากตัวครู ได้แก่ ครูดุ ครูเจ้าอารมณ์ ครูไม่เตรียมการสอน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 62.25 ปัญหาเกิดจากตัวเรียน ได้แก่ จำคำศัพท์ไม่ได้ พูดตอบครูไม่ได้ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 สถานที่คับแคบ นักเรียนมากเกินไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10

ผลจากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นทั้งครูและนักเรียน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนช่วงชั้น 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานครมีทัศนคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ โดยครูคิดว่านักเรียนมีความรู้สึกลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ เนื่องจากนักเรียนคิดว่าบรรยากาศทางการเรียนการสอนไม่ดี โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนไม่ดี ส่วนนักเรียนคิดว่าปัญหาต่างๆที่ตนประสบอยู่นั้นเป็นเรื่องที่เกิดมาจากการมีทัศนคติที่ไม่ดีในด้านต่างๆ ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยครูชาวต่างชาติ ถ้าปัญหาทั้งหมดยังไม่ได้รับการแก้ไขอาจส่งผลกระทบต่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ และขาดประสบการณ์ในการฝึกภาษาอังกฤษด้านต่างๆได้แก่การฟังการพูด การอ่านและการเขียนตามมา ดังเช่นไรท์แฮนด์ (จารุลักษณ์ พินพรหมราช, 2528 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Righthand :1965) พบว่า ตัวทำนายผลการเรียนว่าจะสำเร็จหรือไม่ นั่น คือ ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบราวน์ และโฮลซ์แมน (สุกันทนา เจริญวัลย์, 2540 : 1 ; อ้างอิงมาจาก Holtzman, 1975) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียน และ อำพัน ทันสม (2535 : 80) กล่าวว่า แม้ว่าบางปัญหาอาจมีสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อมหรือบุคคลอื่นๆ แต่แท้จริงแล้วสิ่งสำคัญคือทัศนคติ เพราะทัศนคติถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลทำให้ผู้เรียนมีความเอาใจใส่ กระตือรือร้น มีความมานะพยายาม และประสบผลสำเร็จทางการเรียน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะทำให้ทราบตัวแปร ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของผู้เรียนอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารผู้จัดหลักสูตร และครูผู้สอนต่อการนำไปสู่การดำเนินงานด้านการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับผู้เรียนอันจะทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุขและมีความรู้พื้นฐานในการศึกษาขั้นสูงต่อไป

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1267 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 420 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 412 คน และนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 จำนวน 415 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 309 คนแบ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 103 คน ชั้นประถมปีที่ 5 จำนวน 103 คน และชั้นประถมปีที่ 6 จำนวน 103 คน ที่

ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ประชากร โดยใช้ชั้นปีเป็นชั้น (Strata)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า แบ่งเป็น 3 ด้านดังนี้

3.1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

3.1.1.1 ระดับชั้นเรียน

3.1.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1.1.3 นิสัยทางการเรียน

3.1.1.4 บุคลิกภาพ

3.1.1.5 สุขภาพจิต

3.1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่

3.1.2.1 อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

3.1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3.1.2.3 ความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

3.1.2.4 วุฒิทางการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

3.1.2.5 การสนับสนุนด้านการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

3.1.3 ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ได้แก่

3.1.3.1 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

3.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน

3.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

3.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะคิดต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะคิดต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียน ที่แสดงออกทางด้านการกระทำ และพฤติกรรมในทางบวกหรือทางลบที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติประกอบด้วย

1.1 ด้านความคิด หมายถึง การเห็นคุณค่า การมีความเชื่อและเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

1.2 ด้านความรู้สึก หมายถึง ความชอบ ความพอใจ และความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

1.3 ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม หมายถึง ความพร้อมหรือแนวการปฏิบัติที่จะแสดงออก ด้านการแสดงผลพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

2. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 ระดับชั้นเรียน ได้แก่

2.1.1.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1.1.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1.1.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งประเมินเป็นคะแนนเฉลี่ย

2.1.3 นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอในการที่จะศึกษาหาความรู้ประกอบด้วย การแบ่งเวลาในการเรียน ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน การตรงต่อเวลา การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ความตั้งใจเรียน การพัฒนาการเรียน การซักถามข้อสงสัยต่อครูทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

2.1.4 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนที่ตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆ ในการดำรงชีวิตทำให้นักเรียนมีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง บุคลิกภาพในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งตามแบบสำรวจการทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.1.4.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรคมีความก้าวร้าวโกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จ และสัมฤทธิ์ผลชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย

2.1.4.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี เป็นลักษณะบุคลิกภาพของคนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็นทำงานไปเรื่อย ๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงานไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรค อดทนรอคอยได้

2.1.5 สุขภาพจิต หมายถึง สภาพความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจที่สามารถปรับตัวและจิตใจให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และสังคมได้ทั้งในสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต และยังสามารถเผชิญปัญหาและยอมรับความเป็นจริงในชีวิตมีอารมณ์มั่นคงและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยความพึงพอใจ มี

สมรรถภาพในการทำงานสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขโดยวัดจาก การใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทยจีเอชคิว (Thai GHQ 60–Thai Feneral Health Questionnaire 60) ของนายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะซึ่งปรับปรุงมา จาก เดวิด โกลด์เบิร์กและ พอล วิลเลียมส์ (David Goldberg and Paul Williams)

2.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หมายถึง ชนิดของงานที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียนประกอบการ ซึ่งเป็นรายได้หลักของครอบครัวของนักเรียน แบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้

2.2.1.1 รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือลูกจ้างรัฐบาล

2.2.1.2 ธุรกิจส่วนตัว

2.2.1.3 พนักงานบริษัทเอกชน ลูกจ้างในบริษัทเอกชน ร้านค้าตลอดจนสถาน ประกอบธุรกิจอื่นๆ

2.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดาหรือ ผู้ปกครองที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน

2.2.3 ความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อความคิด ความรู้สึกของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน เป้าหมายทางการ ศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียน และความต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.2.4 วุฒิทางการศึกษาของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง หมายถึง ระดับการศึกษา สูงสุดของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แบ่งเป็น 3 กลุ่ม

2.2.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

2.2.4.2 ปริญญาตรี

2.2.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

2.2.5 การสนับสนุนทางการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หมายถึง การที่ ผู้ปกครองติดตามดูแลเป็นกำลังใจ เอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียน จัดหาอุปกรณ์การเรียน และหนังสือ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ สอนให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง ให้เด็กได้ทำ กิจกรรมที่ ตนสนใจ ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมในบ้านให้น่าอยู่

2.3 ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา หมายถึง สถานการณ์ทั้งใน และนอก ห้องเรียนที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ ครูและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ประกอบด้วย

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียน การสอนที่มีผลต่อนักเรียนดังนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนเมื่อเทียบกับปริมาณของนักเรียน

2.3.1.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ ปริมาณของสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนเมื่อเทียบกับจำนวนครูผู้สอนและนักเรียน ความทันสมัย คุณภาพการใช้งาน

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึงการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน และการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ทั้งภายใน และภายนอกห้องเรียน แบ่งเป็น

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรักความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเอง ให้คำแนะนำปรึกษาทางการเรียน และการดำเนินชีวิต

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การให้ความเคารพ เชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งช่วยเหลืองานครู ที่ตนสามารถทำได้ มีความรับผิดชอบในงานที่ครูสั่ง

2.3.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันด้านการเรียน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

3. ครูชาวต่างชาติ หมายถึง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร สังกัดสถาบันสอนภาษา ELITE ที่มาจากประเทศอังกฤษ แคนาดา สหรัฐอเมริกาและออสเตรเลีย

4. นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร หมายถึง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ที่สมัครเข้าร่วมโครงการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน
 - 1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ
 - 2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต
 - 2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน
 - 2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว
 - 2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการสอนภาษาอังกฤษโดยครูชาวต่างชาติ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

1.1.1. ความหมายของทัศนคติ

เธอร์สโตน (สุภาพ เลหาสถิตย์. 2525 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Fishbein. 1967) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่าทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับ ความรู้สึกอคติ ความคิด ความกลัว ต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านการพูดเป็นการแสดงออกของความคิดเห็นนี้เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้นถ้าเราอยากจะวัดทัศนคติเราก็สามารถทำได้โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นๆ

ออลพอร์ท (Allport.1935 : 810) กล่าวว่าไว้ว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาวะของความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้เป็นแรงที่จะกำหนดทิศทางของบุคคลที่จะมีต่อบุคคลสิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องจะมากหรือน้อยก็ได้ และทัศนคตินี้จะแสดงออกได้

ทางด้านพฤติกรรมสองลักษณะคือ การแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจเห็นด้วยหรือชอบ ทศนคติเช่นนี้ทำให้คนอยากปฏิบัติ อยากได้ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น เรียกลักษณะเช่นนี้ว่าเป็นทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) อีกลักษณะหนึ่งในทางตรงกันข้าม คือ ทัศนคติทางลบ (Negative Attitude) คนจะแสดงออกทำนองไม่พึงพอใจไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ ทำให้เห็นความเบื่อกวน ขิงขง อยากหนี อยากอยู่ให้ห่างจากสิ่งนั้น

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 564) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ทศนคติ หมายถึง การยอมรับหรือปฏิเสธในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสังกัดใดสังกัดหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งรวมทั้งความพร้อมที่จะตอบสนองสิ่งนั้นๆ โดยมีความลำเอียงในการตัดสินใจอยู่ในใจก่อนแล้ว

ครอนบัค (Cronbach. 1963 : 435) ให้นิยามของทัศนคติไว้ว่า ทศนคติ หมายถึงการที่บุคคลยอมรับสิ่งใด บุคคลใด ที่เป็นรูปธรรมหรือนามธรรม ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่บุคคลได้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน

เคนด์เลอร์ (Kendler. 1963 : 435) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ทศนคติ คือ ภาวะความพร้อมของแต่ละบุคคล ที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคมรอบตัวหรือมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในการต่อต้านหรือสนับสนุนต่อสภาพการณ์บางอย่าง เช่น บุคคล สถาบัน หรือแนวความคิดบางอย่าง

โรดิช (บุษราคัม ชุระพันธ์. 2534 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Rodeach. 1970) กล่าวว่า ทศนคติ เป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสภาพการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคล ในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

ไทแรนด์ (Triandis. 1971 : 435) กล่าวว่า ทศนคติเป็นความคิดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีอารมณ์เป็นตัวนำ ทำให้บังเกิดจิตใจโน้มเอียงก่อให้เกิดการกระทำแบบหนึ่งต่อสถานการณ์ ทางสังคมเฉพาะอย่างหนึ่ง

กู๊ด (Carter V. Good) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในทางใดทางหนึ่ง อาจจะสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์ บุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

อนาสตาซี (Anastasi. 1976 : 435) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง ความโน้มเอียงจะมีปฏิกิริยาตอบสนองสิ่งเร้าที่กำหนดให้เป็นพวกๆ ในทางชอบหรือไม่ชอบ เช่น เชื้อชาติ ขนบธรรมเนียม ประเพณี หรือสถาบันต่าง ๆ เป็นต้น ทศนคติไม่สามารถเห็นได้โดยตรงแต่สามารถสรุปพาดพิง (Inferred) จากพฤติกรรมภายนอก ทั้งที่ต้องใช้ภาษาและไม่ใช้ภาษา

โยธิน คັນสนุทธ และคนอื่น ๆ (2533 : 339) ให้ความหมายของ ทักษณคดีว่าเป็นความชอบหรือไม่ชอบ ความพอใจต้องการเกี่ยวข้องกับด้วยหรือความรังเกียจต่อสถานการณ์วัสดุ สิ่งของบุคคล และส่วนหนึ่งส่วนใดที่สามารถจำแนกได้ ทักษณคดีและแสดงออกซึ่งความรู้สึกเชื่อมโยงกับปัญญาหรือความรู้ความเข้าใจ โดยเฉพาะกับความเชื่อเกี่ยวกับเป้าหมายของทักษณคตินั้นๆ

วีระศักดิ์ ศรีสังข์ (2534 : 10) ทักษณคดีเป็นความคิด ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และอิทธิพลของสังคมซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นๆ สามารถสังเกตและวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก

บุษราคัม ฐรพันธ์ (2534 : 12) ทักษณคดี หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมการตอบสนองออกมาในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคล สิ่งของ หรือ สภาพการณ์ที่เกี่ยวข้อง

มารศรี จันทร์ชลอ (2534 : 17) ทักษณคดี หมายถึง ความรู้สึก ความคิด หรือความเห็นชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ หรือสภาวะแวดล้อมในลักษณะนิเสธหรือไร้ความคิดเห็น

คงพร คงชาติ (2537 : 10) ทักษณคดี หมายถึง สภาพความพร้อมทางจิตใจและอารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสภาพการณ์ใดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากประสบการณ์การรับรู้ในอดีตปัจจุบันและความหวังในอนาคตของบุคคล และบุคคลมีพฤติกรรมไปตามความคิด ความรู้สึกที่มีต่อสภาพการณ์นั้นๆ

ดวงฤดี ช่วยขำ (2540 : 8) ทักษณคดี หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มการกระทำของบุคคลต่อบุคคล สถานการณ์สิ่งแวดล้อมซึ่งอาจจะเป็นไปในทางบวก คือ ชอบเห็นด้วยพอใจ สนับสนุน หรือในทางลบ คือ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ ไม่สนับสนุน และทักษณคดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ นั้นสามารถสร้างขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทักษณคดี หมายถึง ความรู้สึก เป็นสภาพความพร้อมทางจิตใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ ซึ่งจะแสดงออกมาในลักษณะชอบ หรือไม่ชอบเป็นพฤติกรรมทางจิตใจที่สามารถสังเกตได้โดยตรง แต่สามารถสรุปพาดพิงจากพฤติกรรมภายนอกที่แสดงออก ทักษณคดี หมายถึง เรื่องของความรู้สึกทั้งที่พอใจและไม่พอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันไป

1.1.2 องค์ประกอบของทักษณคดี

องค์ประกอบของทักษณคตินั้น เซฟเวอร์ (บุษราคัม ฐรพันธ์. 2534 : 11 ; อ้างอิงมาจาก Shaver.1977) กล่าวว่า ทักษณคดีประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

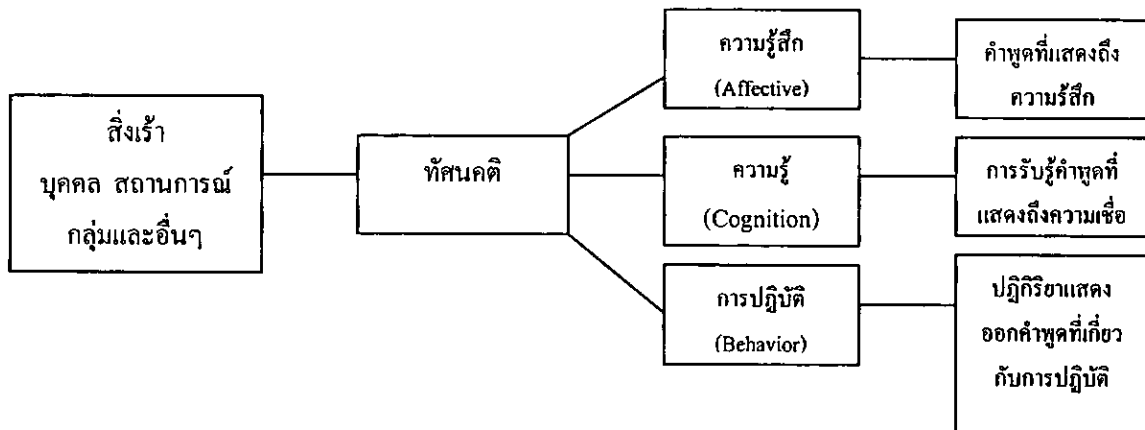
1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุหรือเหตุการณ์ต่างๆ รวมทั้งความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้นด้วย

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่รับรู้ อาจจะเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้าบุคคลมีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะไม่ชอบสิ่งนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด ก็จะชอบสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มที่จะกระทำ (Behavioral Component) หมายถึง ความโน้มเอียงของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตน คือ การยอมรับหรือไม่ยอมรับ ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

องค์ประกอบทั้งสามด้านนี้จะต้องมีความสอดคล้องกัน ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป ทักษคติของบุคคลนั้นก็就会เปลี่ยนแปลงไปด้วย นอกจากนี้แล้ว ไทแรนดิส (Triandis 1971 : 3) ได้เสนอแผนภูมิองค์ประกอบของทัศนคติ ดังต่อไปนี้

แผนภูมิองค์ประกอบทัศนคติ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าองค์ประกอบของทัศนคติมี 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ องค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านความรู้สึก องค์ประกอบด้านพฤติกรรม

1.1.3 ลักษณะทั่วไปของทัศนคติ

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2523 : 240) ได้สรุปลักษณะทั่วไปของทัศนคติดังนี้คือ

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่มีติดตัวมาแต่กำเนิด

2. ทัศนคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือถ้ามีทัศนคติที่ดีก็มีแนวโน้มจะเข้าหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้น ตรงกันข้ามถ้ามีทัศนคติไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะออกห่าง โดยการถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ

3. ทักษะสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลอื่นได้
4. ทักษะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทักษะเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป ทักษะย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

1.1.4 การเกิดทักษะ

ทักษะสามารถเรียนรู้ได้ บุคคลที่มีชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมของสังคม เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมย่อมมีมาก จะเห็นว่าอิทธิพลของการเกิดทักษะแบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้คือ

1. อิทธิพลจากพ่อแม่ พ่อแม่จะมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการพัฒนา ค่านิยม ความเชื่อและความรู้สึกนึกคิดของเด็ก โดยเฉพาะในวัยก่อนเข้าโรงเรียน
2. อิทธิพลจากกลุ่มต่างๆ ครูและเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของเด็กมาก โดยเฉพาะในกลุ่มโรงเรียน
3. อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว ประสบการณ์ที่รุนแรงหรือกระทบกระเทือนใจการได้พบเห็นบ่อย ๆ เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลทำให้คนมีทัศนคติแตกต่างกันออกไป
4. อิทธิพลจากสื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ต่างก็เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลในการเกิดและเปลี่ยนทัศนคติ โดยเฉพาะอิทธิพลของสื่อมวลชนอาจเรียกว่ามีมากที่สุดในเรื่องที่ผู้รับไม่คุ้นเคยมาก่อน

การเกิดทักษะเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าเกิดได้หลายวิธี เช่น อาจเกิดจากการเลียนแบบบุคคลที่เขาเคารพหรือนิยมชมชอบ เกิดจากประสบการณ์ซึ่งนำความพอใจหรือความทุกข์ใจมาจากการสังเกตการกระทำของบุคคลอื่นและคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้น จากการได้รับความรู้จากแหล่งต่างๆ จากเพื่อนในกลุ่มอายุเดียวกัน จากการได้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นต้น จะเห็นได้ว่าทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ที่บุคคลประสบมาทั้งทางตรงและทางอ้อมซึ่งสภาพแวดล้อมรอบๆตัวบุคคลจะมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เป็นอย่างมาก

1.1.5 ข้อตกลงเบื้องต้นในการวัดทัศนคติ

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2523 : 240) ได้สรุปข้อตกลงเบื้องต้นในการวัดทัศนคติดังนี้ คือ
1. การศึกษาทัศนคติเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้นคงวา อย่างน้อยเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่ว่าจะไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
 2. ทัศนคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง ฉะนั้นการวัดทัศนคติจึงเป็นการวัดทางอ้อม จากแนวโน้มพฤติกรรม ปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผนคงที่ไม่ใช่พฤติกรรมโดยตรงของมนุษย์

1.1.6 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 121) ได้สรุปการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไว้ดังนี้ คือ

ทัศนคติของบุคคลจะพัฒนาไปได้ก็โดยสาเหตุ 3 ประการ คือ บุคคลได้มีโอกาสดูติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เกิดจากการที่บุคคลถ่ายทอดแบบอย่างการกระทำหรือ ความคิดของคนอื่นมาเป็นของตน และการที่บุคคลพยายามที่จะสนองความต้องการของตน เหล่านี้จะเป็นเหตุให้ทัศนคติเปลี่ยนไป เคลแมน (Herbert C. Kelman) อธิบายการเปลี่ยนแปลงทัศนคติว่าเป็นตามสภาพแวดล้อมของสังคมภายใต้กระบวนการดังนี้

1. การยินยอม คือ การยอมรับอิทธิพลจากผู้อื่น เพื่อให้เขาปฏิบัติต่อตัวในทางที่ตนต้องการ
2. การเลียนแบบ คือ พฤติกรรมเพื่อให้เหมือนสมาชิกในสังคม หรือเพื่อให้คนอื่นเห็นว่าตนเป็นคนเก่ง เพื่อจะมีสัมพันธภาพอันดีกับคนอื่น
3. รับอิทธิพลจากสิ่งต่าง ๆ เนื่องจากตรงกับค่านิยมที่มีอยู่ในตัวของบุคคลเอง (Internalization)

1.1.7 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ธีระ ชัยบุทธรขรรค์ และคนอื่น ๆ (2539 : 83-84) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีแรงเสริม (Reinforcement Theory) เจนิส และเคลลี (Hovland Janis and Kelly) ได้ร่วมกันศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ โดยยึดหลักของการเสริมแรงว่าทัศนคติจะเปลี่ยนแปลงเมื่อบุคคลเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion) อันเนื่องมาจากได้รับประสบการณ์ ถ้าบุคคลมีประสบการณ์ที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เนื่องจากการได้รับการเสริมแรงทางบวก บุคคลจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น และในทางตรงกันข้ามบุคคลมีประสบการณ์ที่ไม่ดีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นไปทางลบ เช่น เคยได้รับการลงโทษ บุคคลก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. ทฤษฎีการมีส่วนร่วม (Active Participation Theory) จากการศึกษาในจิตวิทยา สังคมทัศนคติหรือพฤติกรรมจะเปลี่ยนได้ถ้ามีส่วนร่วมในสถานการณ์นั้นๆ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมโดยตรง (Active Participation) จะมีการเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติให้ ยืนยาวกว่าโดยทางอ้อม (Passive Participation)

3. ทฤษฎีความสมดุล (Balance Theory) ซาเทิน (Sartain) กล่าวว่า โดยปกติบุคคลจะพยายามรักษาความสมดุลของทัศนคติของตนเองไว้ คือ เมื่อมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งหนึ่งใดสิ่งหนึ่ง และได้รับข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ ในด้านที่ดีก็จะทำให้ทัศนคติที่มีต่อสิ่งนั้นอยู่ในสภาพสมดุล

ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้นในทางไม่ดีก็ทำให้เกิดความขัดแย้งกับทัศนคติเดิม ทำให้บุคคลเกิดความพยายามที่จะแก้ปัญหาความขัดแย้งนั้น ซึ่งอาจทำให้ทัศนคติเปลี่ยนแปลงไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธข้อมูลที่ได้รับก็ได้ เพื่อให้ความรู้สึกขัดแย้งนั้นลดลงมากที่สุด

4. ทฤษฎีการตัดสินทางสังคม (Social Judgement Theory) ซึ่งเชอร์ฟ และ เชอร์ฟ (Sherif and Sherif) ได้ยืนยันว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้นั้นจะสัมพันธ์กับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคม ประกอบกับมีความคิดเกี่ยวกับตนเองอยู่ด้วยการเปลี่ยนแปลงทัศนคติจะเกิดขึ้นเมื่อมีความขัดแย้งระหว่างทัศนคติเดิมกับข้อมูลใหม่ที่ได้รับจากทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่กล่าวมาทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้นเป็นสิ่งที่สามารถจัดกระทำให้เกิดขึ้นได้ โดยการให้การเสริมแรง การให้มีส่วนร่วม การให้ความรู้สึกหรือประสบการณ์ใหม่ ตลอดจนการให้การเรียนรู้สิ่งแวดล้อมทางสังคม ก็อาจทำให้บุคคลปรับทัศนคติของตนได้เหมาะสมกับสภาวะทางสังคม เพื่อช่วยให้ตนปรับตัวให้เข้ากับสังคมดีขึ้น

1.1.8 ประโยชน์ของทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 4) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของทัศนคติไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวโดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่างๆ ที่อยู่รอบตัว
2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำมาซึ่งความไม่พอใจมาสู่ตัวเขา
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกิริยาโต้ตอบหรือการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งซึ่งนำความพอใจมาให้ หรือเป็นการบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าทัศนคตินั้นนำความพอใจมาสู่บุคคลนั้น

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

1.2.1 ความหมายของทัศนคติต่อการเรียน

จารุลักษณ์ พินพรหมราช (2528 : 8) กล่าวว่า ทัศนคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน โดยเฉพาะความรู้สึกที่มีต่อครู และการยอมรับคุณค่าของการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับ วิชชุดา เดียวกุล (2529 : 14) ที่กล่าวว่า ทัศนคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นที่

มีต่อครู ต่อการศึกษา ทั้งทางด้านการเรียนการสอน ครอบคลุมเนื้อหา 2 ประการ คือ การยอมรับตัวครู และการยอมรับคุณค่าทางการศึกษา ซึ่งวัดได้โดยแบบสำรวจทัศนคติทางการเรียน

ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ (2529 : 31) ได้ให้ความหมายของทัศนคติต่อการเรียน หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ในเรื่องการเรียนเกี่ยวกับตัวครู การศึกษาและเพื่อน และแสดงออกในรูปพฤติกรรม 2 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนหรือทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะความพอใจในการเรียน สนใจการเรียนมีความรู้สึกว่าเป็นบุคคลที่น่าเคารพ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการศึกษาและเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน

2. ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนหรือทัศนคติทางลบ (Negative Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะไม่พอใจ ไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย ขาดเรียนบ่อยๆ

สุทธพิศ มุขยาวงศา (2533 : 7) ได้อธิบายทัศนคติในการเรียนว่า เป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียนและระบบการศึกษา เกิดขึ้นจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งอาจแสดงออกได้ 2 ด้านคือ

1. ทัศนคติทางบวกต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพอใจ สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และวิธีการสอนของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. ทัศนคติในทางลบต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจไม่เห็นด้วย ไม่ชอบครู ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อยๆ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

ทัศนีย์ เลิศเจริญ (2538 : 19) สรุปความหมายของทัศนคติต่อการเรียนว่าหมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนไม่ว่าจะเป็นครู เพื่อน วิชาเรียน สภาพที่เอื้อต่อการเรียนที่โรงเรียน และที่บ้าน ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติทางบวกต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของพึงพอใจเห็นด้วยสนใจมาเรียนสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และพฤติกรรมของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. ทัศนคติทางลบต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของการดี ไม่เห็นด้วยไม่สนใจ ขาดเรียนบ่อยๆ ไม่ชอบ และไม่ยอมรับความสามารถ และพฤติกรรมของครู ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ พอสรุปความหมายของทัศนคติต่อการเรียนได้ว่า หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก และท่าทีที่กระทำหรือแนวโน้มพฤติกรรมที่แสดงต่อ

การเรียนรู้ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา ตัวครูผู้สอน สถานที่รวมทั้งบรรยากาศในชั้นเรียน และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ทั้งในด้านบวก และในด้านลบ ในด้านบวก ได้แก่ การเห็นคุณค่า และประโยชน์ของการเรียน ในด้านลบ ได้แก่ ความไม่รู้สึกลำบากใจ ไม่ต้องการ อยากหลีกเลี่ยงที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

อัญรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ (2525: 95-98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนและความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทัศนคติ และนิสัยทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97 คน พบว่า ทัศนคติแรงจูงใจ นิสัยในการเรียน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

ลัดดา อมตชีวิน (2534 : 23) ได้ศึกษาโครงการครูชาวต่างชาติสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม ถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามโครงการครูชาวต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ กับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 พบว่า นักเรียนมีความพอใจในบุคลิกภาพของครูชาวต่างชาติที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเอง แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง มีการจัดบรรยากาศทางการเรียนที่สนุก มีอิสระในการทำกิจกรรม ครูคอยชี้แนะให้กำลังใจเมื่อทำผิด ทักทายและพูดคุยกับนักเรียนอย่างเป็นกันเองและศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ทักษะด้านการฟัง และการพูดของนักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูชาวต่างชาติมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนกับครูชาวต่างชาติ แต่ทักษะการอ่านและการเขียนไม่ต่างกัน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากัน มิได้หมายความว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนเท่ากัน เพราะการที่บุคคลจะประสบความสำเร็จทางการเรียนได้ดีเพียงใด ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non Intellectual Factor) ดังที่ ฮาร์วิกเฮอส์ (เดมส์คัล คทวนิช. 2540 : 16 ; อ้างอิงจาก ฮาร์วิกเฮอส์ท. ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงข้อสรุปของเทอร์แมน (Terman) ว่าความแตกต่างด้านความสำเร็จของแต่ละบุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่าเทียมกันส่วนใหญ่เนื่องมาจากองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา และจากการศึกษาริงเนสส์ (Ringness: 1968 : 131) กล่าวว่า เด็กที่ประสบความสำเร็จในโรงเรียนมีแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกลึกซึ้งที่

ดีเกี่ยวกับตนเอง ช่วยตนเองได้ เมื่อเผชิญกับภาวะความตึงเครียดในที่สุดสามารถปรับตัวได้ และมีสุขภาพจิตดี ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความวิตกกังวลที่ต้อถอยและมุ่งร้ายต่อผู้อื่น ซึ่งถ้ามีความวิตกกังวลมาก ๆ จะทำให้คนนั้นมีสุขภาพจิตไม่ดีและจากการศึกษาของ ริงเนสส์ (เดมศักดิ์ คทวนิช. 2540 : 16 ; อ้างอิงมาจาก Ringness 1968) พบว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีการปรับตัวด้านอารมณ์ให้เข้ากับสิ่งต่างๆ ได้ดีกว่าคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้รับรางวัลทางสังคม มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง และโรงเรียน ความหมายของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยทั่วไปผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง อาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวแต่ละบุคคล ตัวบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกตหรือการตรวจการบ้าน อาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้ โรงเรียนต้องอาศัยการทดสอบ เช่น อาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนานหรืออีกวิธีหนึ่ง อาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเนื่องมาจากโรงเรียนถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลาย ๆ ด้านจึงย่อมคิดว่าการแสดงขนาดความล้มเหลวหรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่ว ๆ ไปเพียงครั้งเดียว อัจฉรา สุขารมณ์และ อรพินทร์ ชูชม (2531 : 10) และไพศาล หวังพานิช (2541 : 137) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่เกิดการฝึกอบรม หรือเกิดจากการสอนเพรสคอต (อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินทร์ ชูชม. 2530 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Prescott. 1961)พบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย
2. องค์ประกอบทางด้านความรัก
3. องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมประกิต
4. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน
5. องค์ประกอบทางการพัฒนาตน
6. องค์ประกอบทางการปรับตัว

องค์ประกอบทั้ง 6 อย่างมีความสัมพันธ์กัน และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกเหนือจากความสามารถทางสติปัญญา ได้แก่ สถานภาพทางเศรษฐกิจ คุณภาพทางการจัดการศึกษา กิจกรรมนักเรียน ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด คุณลักษณะของผู้เรียนแรงจูง

ใจ แนวความคิด และทัศนคติที่มีต่อการเรียน ซึ่งการศึกษานี้สอดคล้องกับ เมเรน และเลมาน (สุดฤทัย มุขยวงศา. 2533 : 1 ; อ้างอิงมาจาก Mehren and Lahmann. 1975) ที่กล่าวว่านักเรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น วุฒิภาวะ แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน นอกจากนี้ ไรท์แฮนด์ (จารุลักษณ์ พินพรหมราช. 2528 : 3 อ้างอิงมาจาก Righthand. 1965) พบว่า ตัวทำนายผลการเรียนว่าจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ นั่น คือ ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน

สุดฤทัย มุขยวงศา (2533 : 7) กล่าวว่า ทัศนคติในการเรียนเป็นสภาพอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อและพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อ โรงเรียน ตัวครู เพื่อน วิชาเรียน ระบบการเรียน ซึ่งแสดงออกได้ 2 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ สนใจ มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถและวิธีการของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบครู ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อยๆ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา จะเห็นได้ว่าทัศนคติต่อการเรียนเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การที่ทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จะทำให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจเรียน อยากรู้ อยากเห็น เอาใจใส่การเรียนอย่างแท้จริง และการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนนั้นเป็นเหตุให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย หหมดกำลังใจในการเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำไปด้วย

กูด (Good. 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่า หมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญ ในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้เสนอ หรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภัทธา นิคมานนท์ (2525 : 1 – 2) กล่าวถึงการวัดผลว่า เป็นการใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งที่จะค้นหาหรือการตรวจสอบเพื่อให้ได้ปริมาณ จำนวน หรือคุณภาพที่มีความหมายแทน พฤติกรรมหรือผลงานของนักเรียนแต่ละคน

เจดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2525 : 79) กล่าวว่า การวัดผลเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ ของผู้เรียนว่าได้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาไปมากน้อยเพียงใด

อีเบล (ประกายทิพย์ พิชัย 2539 : 20 ; อ้างอิงมาจาก Ebel. 1972 : 557) ให้ความหมายของการวัดผลไว้ว่า เป็นกระบวนการในการกำหนดจำนวนตัวเลขให้กับแต่ละหน่วยของชุดวัตถุ

หรือกลุ่มบุคคล เพื่อชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างกันมากน้อยระหว่างหน่วย ตามลักษณะของหน่วยที่วัดมาให้

จากความหมายของการวัดผลดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การวัดผลเป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขซึ่งแสดงถึงคุณลักษณะ ปริมาณ เวลาและอื่น ๆ ของพฤติกรรมที่แสดงออกของแต่ละบุคคล สิ่งแวดล้อมหรือวัตถุ ที่ต้องการทำการวัด

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

กิลล์ (Gill. 1962 : 144 – 149) ศึกษาถึงอิทธิพลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อสภาพปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาที่เรียนดีจะมีปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียนน้อยกว่ากลุ่มนักเรียนอ่อน นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการแก้ปัญหาได้ดีกว่ากลุ่มที่เรียนอ่อนด้วย

โอโนดา (พวงสร้อย วรกุล. 2522 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Onoda. 1975 : 7726 – A) ได้ศึกษาผลการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบและควบคุมตนเองได้ มีความสัมพันธ์กับครู ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป็นคนขี้เกียจ มีความสัมพันธ์กับคนอื่นไม่ดี มีความสับสนวุ่นวายใจ

คอยโว (ชุติมน ศรีแก้ว. 2546 : 78 ; อ้างอิงมาจาก Koivo . 1983 : 2) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัย ทักษะคิดต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทักษะคิดต่อการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สมชัย วงษ์นาคะ (2534 : 93) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จรูญ วิรุพรัตน์ (อำพัน ทันสม 2535 : 4 อ้างอิงมาจาก จรูญ วิรุพรัตน์. 2521 : 112) พบว่าปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียน ที่สำคัญประการหนึ่งได้แก่ ตัวผู้เรียนช้าหรือลาออกกลางคันต่างๆ ที่มีความถนัดทางการเรียนสูง ในขณะที่นักเรียนบางคนมีความถนัดทางการเรียนปานกลาง หรือต่ำกว่า กลับประสบความสำเร็จทางการเรียนหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า มีผู้วิจัยหลายคนได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เสาวนีย์ ศศิวิมล (2538 : 30) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนส่งผลต่อสุขภาพจิต การรับรู้ตนเองทั้งในที่ดีและไม่ดีอันจะเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ทางกรเรียน ซึ่งสาเหตุดังกล่าวมีผลต่อทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนได้

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

ดิงเมเยอร์ (Dinkmeyer. 1967 : 309 – 310) กล่าวว่า บุคลิกภาพ มีความหมายคลุมถึงสภาวะทุกอย่าง อันประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคลนับตั้งแต่สภาวะความสามารถทางปัญญาตลอดจนความสำเร็จ บุคลิกภาพ มีความหมาย ครอบคลุมถึง สภาวะที่บุคคลเป็นอยู่ในปัจจุบันรวมทั้งหวังไว้ในอนาคตที่สำคัญ คือ บุคลิกภาพจะรวมถึงวิธีการที่บุคคลนั้นเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ รวมทั้งปฏิกิริยาได้ตอบที่เขาต้องเผชิญด้วย อีกนัยหนึ่งก็คือ การปรับตัวเองของแต่ละบุคคลในการเผชิญปัญหาหรือความคับข้องใจที่เกิดขึ้นในทุกสถานการณ์ของชีวิตซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ

สายสุรี จุติกุล (2511 : 8) กล่าวว่าบุคลิกภาพหมายถึง ส่วนต่างๆ ของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น ส่วนต่างๆ นั้น ได้แก่ อุปนิสัย นิสัยใจคอ ความสนใจ ทัศนคติ วิธีการปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่างๆ เหล่านี้จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล

เชดคักค์ โฆวาสินธ์ (2520 : 3) กล่าวว่าบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของบุคคล และเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ

กันยา สุวรรณแสง (2531 : 15) ให้ความหมายบุคลิกภาพ คือ ลักษณะโดยส่วนรวมของแต่ละบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึของผู้พบเห็น

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2536 : 5) ให้ความหมายบุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่างๆ ทั้งส่วนภายนอก ที่มองเห็นชัดเจน เช่น รูปร่างหน้าตา กิริยา การแต่งตัว วิธีการพูดจา การนั่ง การยืน และส่วนภายในที่มองเห็นได้ยาก เช่น สติปัญญา ความถนัด ลักษณะทางอารมณ์ ความใฝ่ฝัน ค่านิยม ความสนใจ ปรัชญาชีวิต

ออลพอร์ท (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 11 – 15 ; อ้างอิงจาก Allport. 1967, Pattern and Growth in Personality.) ได้อธิบายว่า บุคลิกภาพเป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายใต้จิตใจ บุคคล และเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของบุคคลนั้นทั้งหมด

อนาสตาซี (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 11 – 15 ; อ้างอิงจาก Anastasi. 1968. Personality Development.) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันแต่อยู่ในสิ่งแวดล้อมต่างกัน อาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกันได้ หรือแม้แต่สภาพแวดล้อมและพันธุกรรมเดียวกัน

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สตรูป และโบแลนด์ (Strube and Boland. 1968) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษา ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี ที่มีผลต่อสมรรถภาพและความเพียรพยายามในการทำงานของบุคคล ผลการวิจัย พบว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ได้รับความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการวินิจฉัยความยากของงานกับความเพียรในการทำงานนั้น พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมีความยากมากขึ้น บุคคลจะมีความเพียรพยายามในการทำงานลดลง แต่จะมีความเพียรพยายามในงานที่มีความยากปานกลาง ส่วนบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบีนั้น ความเชื่อถือในความสำเร็จและความล้มเหลวไม่แตกต่างกัน และความยากของงานและความพยายามจะมีความสัมพันธ์ทางบวก

ชาวทซ์และคนอื่นๆ (Schwartz and other. 1968) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และบี ที่ประสบความสำเร็จและในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้ใดประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ มีความมุ่งหวังความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ แต่จะไม่เอาตัวไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้

ไคลเวอร์ และไวน์เนอร์ (Kliever and Weidner. 1987 : 204) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ลักษณะและบุคลิกภาพแบบเอ และความปรารถนาความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กชายจำนวน 32 คน และเป็นเด็กผู้หญิงจำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9 – 12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ออกเป็นเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี ผลการวิจัยพบว่าเด็กทั้ง 2 กลุ่มตั้งเป้าหมาย ความสำเร็จ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ทางด้านพฤติกรรมพบว่าเด็กมีบุคลิกภาพแบบเอมักจะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายาม เพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่าบุคลิกภาพแบบบี

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี จะเห็นได้ว่า บุคลิกภาพแบบเอ จะเป็นบุคลิกภาพแบบกระตือรือร้น ชอบความสำเร็จไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ไม่ชอบการรอคอย ส่วนบุคลิกภาพแบบเฉื่อยชา ไม่ชอบการเร่งรีบ ไม่ชอบต่อสู้แข่งขัน อดทนรอคอยได้

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.3.1.1 ความหมายของสุขภาพจิต

ฝน แสงสิงแก้ว (2521 : 5) สุขภาพจิต คือ สภาพของชีวิตที่เป็นสุข ผู้มีอารมณ์มั่นคง สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้มีประสิทธิภาพในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยความพอใจสุขภาพจิตนี้ตั้งต้นมาจากครอบครัวการพัฒนาคิดใจของเด็กจากพ่อแม่ที่ดี พร้อมด้วยความรัก ความเข้าใจและเห็นใจ คือยอดของการสร้างสุขภาพจิตที่ดีและป้องกันสุขภาพจิตเสื่อมในผู้ใหญ่ในเวลาต่อมา

สุรางค์ จันทน์เอม (2527 : 2) กล่าวว่า สุขภาพจิต คือ สุขภาพของจิตใจของมนุษย์หรือการสภาพจิตที่ดี เช่นมีจิตใจเบิกบานแจ่มใสอยู่เสมอ ไม่มีความวิตกกังวลใดๆ มีแนวความคิดถูกต้อง ส่วนบุคคลที่มีสุขภาพจิตเสื่อม ย่อมหมายถึงบุคคลที่มีสุขภาพจิตผิดปกติ มีความกังวลทุกข์อยู่เสมอตลอดจนมีแนวความคิดพฤติกรรมผิดไปจากปกติ

สุภา มาลากุล ณ อยุธยา (2527 : 69) กล่าวว่า สุขภาพจิต หมายถึง คุณภาพ หรือสุขภาพการนึกคิด มีรูปแบบการนึกคิดไปทางบวก ไม่ยึดมั่นในความคิด ความรู้สึก ค่านิยมเฉพาะตน ไม่มุ่งโทษผู้อื่น แต่จะแก้ปัญหาโดยตรง มีพฤติกรรมเหมาะสมกับเพศ วัย และสิ่งแวดล้อมโดยตรง ไม่มีความคับข้องใจมากนัก

กรมการแพทย์ (2529 : 3) ได้ให้ความหมายสุขภาพจิตว่า เป็นจิตใจของบุคคลที่สามารถแก้ปัญหา สามารถปรับตัวและจิตใจได้อย่างเหมาะสมกับสังคมและสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง และเสริมว่าในการดำเนินชีวิตปุณชนย่อมต้องเผชิญความทุกข์ ความตึงเครียด ความไม่พอใจ ความผิดหวัง แต่ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจะสามารถแก้ปัญหา หรือผ่อนปรน และหาทางออกที่เหมาะสม

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 6) ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า สุขภาพจิต หมายถึง ความสมบูรณ์ทางจิตใจของมนุษย์ ซึ่งจะช่วยให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ปราศจากโรคจิต โรคประสาท มีความสามารถในการปรับตัวในสังคมได้อย่างเหมาะสม มีความมั่นคงทางใจ มีสมรรถภาพในการทำงาน มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น และสามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลาสเซอร์ (Glasser.1960 :187- 189) ได้ให้ความหมายสุขภาพจิตว่า เป็นความรับผิดชอบ เป็นความสามารถของบุคคลที่จะสนองความต้องการต่าง ๆ ได้สำเร็จโดยไม่ขัดขวางกับคนอื่น และ

สนองความต้องการต่างๆ ของเขา โดยที่ความต้องการพื้นฐานนั้นจำแนกได้ 2 ประการ คือ ความต้องการที่จะรักและต้องการเป็นที่รักของคนอื่น กับความต้องการว่าตนเองมีค่าทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

เบอร์นาร์ด (Bernard.1970 :17) ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิต หมายถึง ความสามารถพิเศษในการปรับตัวของบุคคลเพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ มีความพอใจ สุขใจและพฤติกรรมนั้นไม่ขัดต่อสังคม คนที่สุขภาพจิตดีจะสามารถจะเผชิญและยอมรับความเป็นจริงในชีวิต สุขภาพของบุคคลจะดีที่สุด เมื่อบุคคลนั้นยอมรับความสำเร็จของตนเองตามสภาพความเป็นจริงและความสามารถของตนเองด้วยความพอใจ โดยได้รับความกระทบกระเทือนหรือความคับข้องใจน้อยที่สุด บุคคลจะมีสุขภาพจิตในขั้นที่น่าพอใจ ถ้าบุคคลนั้นไม่ตั้งเครียดต่อความไม่สมหวัง จะไม่มีปฏิกิริยาต่อต้านรุนแรง แต่จะรักษาไว้ซึ่งความมีเหตุผล มีการแสดงออกเหมาะสมกับกาลเทศะ

ความหมายของสุขภาพจิตที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สุขภาพจิต หมายถึง การมีชีวิตที่เป็นสุข มีสมรรถภาพในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี มีความสนุกสนานร่าเริงสามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเอง และสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันมีรากฐานมาจากครอบครัวที่พร้อมด้วยความรัก ความเข้าใจ สามารถที่จะเผชิญปัญหาได้ และปรับตัวให้เข้ากับสังคมสิ่งแวดล้อมและอาชีพการงานได้เป็นอย่างดี

2.3.1.2 ความสำคัญของสุขภาพจิต

คนทั่วไปมักเข้าใจว่า สุขภาพจิต หมายถึง เป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง และสมบูรณ์เท่านั้น แต่ความเป็นจริงแล้ว การที่คนจะมีสุขภาพดีนั้นจะต้องประกอบไปด้วยความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้ด้วย และเป็นที่ตระหนักกันว่าสภาพทางสังคมได้แปรเปลี่ยนแตกต่างกันไปตามวัน เวลาที่ได้เปลี่ยนแปลงไป มีความสับสน วุ่นวายและมีความสลับซับซ้อนขึ้น อันเนื่องมาจากภายนอกและภายในประเทศ ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น โทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ เครื่องยนต์กลไกต่างๆ ตลอดจนเครื่องมือสื่อสาร และเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการดำรงชีวิต ความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ การเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ทางการเมือง การปกครอง ฯลฯ ทำให้กระทบกระเทือนต่อความสงบสุขในการดำเนินชีวิตสังคมปัจจุบัน เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยการต่อสู้ชิงดีชิงเด่นเพื่อความอยู่รอด อันเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ภาวะการณ์เช่นนี้ ทำให้คนประสบความยุ่งยาก สับสน วุ่นวายในการปรับตัวเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่อย่างปกติสุข ความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของมนุษย์นี้ไม่พ้น การเกิด แก่ เจ็บ ตาย ความสมหวัง ความผิดหวัง ความดีใจหรือเสียใจ ความทุกข์และความสุข การเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอจะมีผลกระทบต่อยังจิตใจ เกิดความเครียดทำให้เกิดเป็นปัญหาด้านสุขภาพจิต

จากการสำรวจขององค์การอนามัยโลก พบว่า ประชากรอย่างน้อย 500 ล้านคน หรือ 1 ใน 10 ของประชากรโลก กำลังมีอาการผิดปกติทางจิต ประชากรกว่า 500 ล้านคน กำลังมีปัญหาทางจิตอย่างรุนแรง ประชากร 155 ล้านคน มีอาการทางประสาท ประชากร 120 ล้านคน ปัญญาอ่อน ประชากร 100 ล้านคน มีความผิดปกติทางด้านอารมณ์ ประชากร 16 ล้านคน เป็นบ้า (ใกล้เคียง. 2538 : 20) จากสถิติดังกล่าวจะแสดงให้เห็นว่าคนทุกวันนี้กำลังประสบปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งถ้าคนกลุ่มใดหรือชุมชนใดมีมาก หรือมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ นั้นย่อมแสดงถึงสภาวะสุขภาพจิตของคนในชุมชน ในขณะนั้นกำลังเสื่อม ควรได้รับความช่วยเหลือ แก้ไข

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แมงกัส และวูดเวอร์ค (Obestueffer. 1954 : citing Mangus and Woodrord n.d.) ได้ศึกษารวมชาติของจิตใจและภาวะทางอารมณ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการปรับตัวของเด็กหญิงที่มีมากกว่าเด็กชายเพราะเด็กหญิงได้รับการคุ้มครองดูแลอย่างใกล้ชิดจากบิดามารดาผู้ปกครอง ถูกอบรมสั่งสอนให้รู้จักกระดากอาย รู้จักควบคุมอารมณ์ เก็บความรู้สึกวิตกกังวลและความก้าวร้าวไว้ ทำให้เกิดความคับข้องใจมากขึ้นไม่มีอิสระในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ส่วนเด็กชายนั้นได้รับการอบรมสั่งสอนให้เป็นผู้นำครอบครัว มีอิสระในการแสดงออกทางพฤติกรรมได้มากกว่าเด็กหญิง

โฮล์มสตอร์ม และคนอื่น ๆ (Holmstorm and others. 1987 : 1 – 202) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเจ็บป่วยทางจิตและสุขภาพจิตในมหาวิทยาลัย ฟินแลนด์ เป็นเวลา 13 ปี ผลการศึกษา พบว่าความเจ็บป่วยทางจิตมีมากขึ้นตามอายุ เพศชายต่างกับเพศหญิง นักศึกษาหญิงจะเชื่อเรื่อง Tradition ส่วนนักศึกษาชายจะสนใจความเป็นอยู่ในสังคมและมนุษย์สัมพันธ์มากกว่า การเจ็บป่วยทางจิตของนักศึกษาชายมักจะแสดงออกในรูปของอาการทางกาย ส่วนนักศึกษาหญิงแสดงออกในรูปของความกลัวและความวิตกกังวล

2.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พัชร ศรีสังข์ (2535 : 104 – 115) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของบุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการแพทย์ชาย มีสุขภาพจิตด้านโรคจิตแตกต่างกับบุคลากรทางการแพทย์หญิง รายได้ต่างกันมีสุขภาพจิตด้านความรู้สึกผิดปกติของร่างกายความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับบุคคลอื่น ความซึมเศร้า ความวิตกกังวลกลัว โดยปราศจากเหตุผล ความหวาดระแวง และโรคจิต สุขภาพจิตของนักเรียนชายและหญิงไม่แตกต่างกัน 7 ด้าน

นลินรัตน์ อภิชาติ (2536 : 107 – 110) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของครูซึ่งสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูจำนวน 158 คน ผลการศึกษา พบว่า ครูซึ่งสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีสุขภาพที่อยู่ในระดับปกติ ครูชายมีสุขภาพจิตแตกต่างกับครูหญิงโดยมีครูชายมีสุขภาพจิตด้านความหวาดระแวง โรคจิต และด้านอาการร่วมอื่น ๆ สูงกว่าครูหญิง

พลากรณ์ จันทร์ขามเรียน (2539 – 69) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานครปีการศึกษา 2538 ผลการศึกษา พบว่าสุขภาพจิตของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับจำนวนพี่น้อง ยกเว้นตัวแปรด้านเพศ ลำดับที่เกิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และสภาพครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิต

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและการเรียนได้ดีกว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตบกพร่อง

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

คำว่า “นิสัย” คือ แนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัยและเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์ (Eysenk, Arnold and Meili 1972 : 40) แมคค็อกซ์ (Moddcox. 1963 : 2) กล่าวว่า นิสัยขึ้นอยู่กับโอกาสที่บุคคลจะประสบความสำเร็จหรือบังเกิดความพอใจ กล่าวคือ พฤติกรรมใดที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจพฤติกรรมนั้นๆ ก็จะถูกกระทำซ้ำแล้วซ้ำอีก จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยติดตัวบุคคลนั้นไป ซึ่งสอดคล้องกับ เรน (Wrenn. 1968 : 1 – 4) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนเป็นพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่บุคคลมีความพึงพอใจ และปฏิบัติเป็นประจำ โดยพฤติกรรมนั้นอาจจะมาจากทักษะในการเรียน เทคนิคในการเรียนของบุคคลนั้น โฮล์มแมน (Holzman. 1965 : 17) กล่าวถึงนิสัยทางการเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการใช้เวลา ซึ่งได้แก่การรู้จักใช้เวลาได้อย่างเหมาะสมในการเรียนและการทำงาน รู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำอะไรก่อนหลังไม่ผลัดผ่อน หลีกเลียงรอรเวลา ทำให้กระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องไม่เป็นเรื่อง นอกจากนี้เรนและลาร์เซน (Wrenn and Larsen. 1969 : 5 – 11) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียน นักศึกษา ประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ประกอบด้วยสมาธิในการเรียน เจตคติที่ดีต่อการเรียน ดังนั้นนิสัยทางการเรียนจึงถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งของยุทธวิธีทางการเรียน ซึ่งยุทธวิธีทางการเรียน หมายถึง ความมานะพยายามที่จะใช้กลวิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดความสำเร็จทางการศึกษาได้ถึงประมาณร้อยละ 40 ผ่องพรรณ

เกดพิทักษ์ (2538 : 1) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วยความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเองและมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน ดังนั้นกล่าวได้ว่า นิสัยในการเรียน คือ พฤติกรรมที่แสดงออกสม่ำเสมอในการปฏิบัติ เป็นวิธีการในการเรียนที่กระทำซ้ำ ๆ จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยติดตัวบุคคลนั้นไป ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาทางการเรียนของนักเรียนและอาจส่งผลไปยังทัศนคติต่อการเรียน

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โพแพม และมัวร์ (Popham and Moore.1960 : 552-554) และไวคอบ (Koivo. 1983 : 252-254) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยการเรียนและทัศนคติต่อการเรียนได้ผลสอดคล้องกันคือนักเรียนที่มีนิสัยการเรียนดีจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนสม่ำเสมอ มีความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ตั้งใจเอาใจใส่ในการเรียน มีการวางแผนและจัดระบบการเรียน และพัฒนาผลการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคมีความคิดริเริ่มและขยันอดทนรับผิดชอบ พึ่งตนเองและมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตนเอง

เรนและลาเซน (Wrenn and Larsen.1969 : 5-10) พบว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีนั้นต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนด้วย

2.4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อรนุช กันสิทธิ์ (2542 : 90) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีนิสัยทางการเรียนดีจะมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กิตติคุณ บุญเสริม (2545 : 53) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ละครของนักเรียนชั้นต้นวิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อทัศนคติทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ละครของนักเรียนชั้นต้น

สรุปจากการศึกษางานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศ พบว่า นิสัยในการเรียนทัศนคติในการเรียน มีความสำคัญต่อการเรียนเพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว

2.5.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอาชีพของผู้ปกครอง

2.5.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

ดอบบินส์ (Dobbins. 1969 : 2958 – A) กล่าวว่า วิชาอาชีพของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971 : 2 – 3) กล่าวว่า การคุ้นเคยกับวิชาชีพอาจมีส่วนต่อทัศนคติได้ เพราะทัศนคติมีความรู้เป็นองค์ประกอบอยู่ด้วย และในทางตรงกันข้าม ความไม่รู้ก็คุ้นเคยกับอาชีพอาจมีผลทำให้ทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพต่ำลง และครอบครัวยังมีผลต่อการเลือกอาชีพของบุคคล โดยลูกบางคนจะเลือกเรียนตามอาชีพบิดามารดา

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 121) กล่าวถึง การเกิดทัศนคติว่า อาจเกิดขึ้นได้จากการเลียนแบบบุคคลที่เคารพนับถือ

ธีระพร อุวรรณโณ (2529 : 51) ได้กล่าวถึง การเกิดทัศนคติว่า อิทธิพลจากบิดามารดาจะมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาด้านนิยม ความเชื่อ และความรู้สึกลึกซึ้งของเด็ก

เอกพจน์ สมุทธานนท์ (2537 : 26) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมอันดับแรกและสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลในการสร้างทัศนคติและค่านิยมให้แก่เด็ก ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้แก่เด็กตั้งแต่เกิด ถึงแม้จะเติบโตขึ้นก็ยังได้รับการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นประจำ

วลินภา พัดเปีย (2539 : 29) กล่าวว่า พฤติกรรม และการเรียนรู้ส่วนมากที่บุคคลกระทำอยู่เป็นพฤติกรรมที่บุคคลเรียนรู้มาจากการสังเกตพฤติกรรมที่ดี และไม่ดี เมื่อพิจารณาจากบรรทัดฐานของสังคมซึ่งแหล่งการเรียนรู้ของบุคคลส่วนใหญ่ คือ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน สถาบันการศึกษา ชุมชน และสื่อมวลชนต่างๆ ในครอบครัวไทย บิดามารดาเป็นแบบอย่างที่มีอิทธิพลสูงซึ่งจะเป็นตัวแบบให้บุตรมีพฤติกรรมตามโดยไม่ต้องลองผิดลองถูก ถ้าบุตรเห็นว่าพฤติกรรมของบิดามารดาให้ผลในทางบวก ก็มีแนวโน้มว่าบุตรจะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้นและอยากกระทำตาม

โดยสรุป อาชีพของผู้ปกครองเป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจ และมีอิทธิพลสูงในการโน้มน้าวให้บุตรมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมหรืออยากทำพฤติกรรมนั้นๆ

2.5.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

2.5.1.1.1 งานวิจัยในประเทศ

บุษกร อุสุภาพ (2527 : 85 – 87) ได้ศึกษาทัศนคติของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6) ในโรงเรียนของรัฐบาล เขตการศึกษา 3 ที่มีต่อการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ตามหลักสูตร

มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบทาง การเกษตรมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สูงกว่า นักเรียนที่มีบิดามารดา หรือ ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจการค้า รับจ้างบริการและอาชีพที่ต้องใช้วิชาชีพอื่นๆ

สรุปได้ว่า การมีทัศนคติที่จะแสดงพฤติกรรม หรือการเลือกเรียนขึ้นอยู่กับอาชีพของ ผู้ปกครองเป็นสำคัญ เช่น ถ้าผู้ปกครองประกอบอาชีพครู ส่วนใหญ่นุตรก็มีแนวโน้มที่ดีกับอาชีพครู เช่นกัน

2.5.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจ

2.5.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจ

เกรซ (Krech. 1962 : 182) เห็นว่ารายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์สูงกับการเลือก อาชีพของนักเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะคาดหวังให้ตนเอง มีแบบฉบับของการดำเนินชีวิตให้ เหมือนกับบิดาของตน รายได้ของครอบครัวเป็นตัวประกอบสำคัญในความคาดหวังของนักเรียนที่มี ผลต่อโอกาสที่จะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับรายได้ของครอบครัว เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะ ทางเศรษฐกิจสูงได้เปรียบอย่างมาก เนื่องจากได้รับการสนับสนุนทางการเงินในด้านการศึกษา เล่าเรียน และเมื่อเริ่มต้นประกอบอาชีพ บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลางมีแนวโน้มที่จะ เสียดสี เพื่อสนับสนุนทางการเงินเพื่อการศึกษาเล่าเรียนให้แก่บุตรขณะที่บิดามารดาที่มีลักษณะ เศรษฐกิจต่ำกว่า อาจจะไม่สามารถให้การสนับสนุนได้ กล่าวคือ รายได้ของบิดามารดามากขึ้น ความปรารถนาของบุตรที่จะได้รับรายได้สูงขึ้นและยิ่งกว่านั้นบิดามารดาที่มีรายได้มากต้องการที่จะ สนับสนุนในการให้การศึกษาแก่บุตรของตนสูงขึ้นรวมทั้งการเตรียมพร้อมในเรื่องอาชีพด้วย

จอห์น และโฮเวิร์ด (John and Howard. 1975 : 89) มีความเห็นว่า ตั้งแต่เกิดมามนุษย์ ต้องการสภาพฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การยอมรับในสังคม ซึ่งระดับชั้นในสังคมถือ เกณฑ์จากขนาดของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งเกี่ยวกับรายได้และความคาดหวังของอาชีพ อันอาจรวมถึงการศึกษาที่ส่งผลถึงระดับของรายได้ด้วย

สรุปได้ว่า รายได้ของบิดามารดาเป็นตัวประกอบสำคัญในความคาดหวังของนักเรียนที่ ต้องการจะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับรายได้ของครอบครัว และยังมารถมามีรายได้มากก็จะส่งผลให้ บุตรได้รับการศึกษาสูงขึ้นด้วยเช่นกัน

2.5.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจ

2.5.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เกรซ (Kerch. 1962 : 182) พบว่า รายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์สูงกับการ เลือกอาชีพของนักเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะคาดหวังในตนเองมีแบบฉบับของการดำเนินชีวิต

ให้เหมือนกับบิดาของตน รายได้ของครอบครัวเป็นตัวประกอบสำคัญในความคาดหวังของนักเรียนที่มีผลต่อโอกาสที่จะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับรายได้ของครอบครัว

ลอเรนซ์ (Laurance. 1962 : 431 – 437) พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมระดับปานกลาง จะเลือกอาชีพระดับสูงกว่าอาชีพของบิดามารดา ซึ่งเขาให้ข้อคิดว่า อาจเนื่องมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลาง มักสนับสนุนให้บุตรเลือกอาชีพที่มีเกียรติและมีรายได้ดีกว่าตน เนื่องจากมีกำลังความสามารถพอที่จะสนับสนุนให้บุตรได้และพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง ตั้งใจเรียนต่อถึงระดับอุดมศึกษาและเลือกอาชีพระดับวิชาชีพ แต่เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะเลือกอาชีพที่ใช้ทักษะ หรือความชำนาญ ไม่มีลักษณะงานที่ซับซ้อน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำไม่กล้าตั้งความหวังไว้สูง

เซนเนย์ (Channay. 1969 : 2957 – 2959 A) พบว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จะพิจารณาด้วยเงิน การควบคุมเงิน เกียรติยศ สูงกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี

แฟนตินี และเวสตันติน (Fantini and Weinstein. 1972 : 13) ได้ศึกษาพบว่า บิดามารดาที่มีรายได้ต่ำ จะมีความมุ่งหวังต่อการศึกษาและอาชีพของบุตรต่ำด้วย

โรเซนเบิร์ก (รัชนีภา มณีพงษ์. 2527 : 59 ; อ้างอิงจาก Rosenberg. 1975) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นสังคมของบิดามารดา และความคาดหวังทางอาชีพพบว่า การประกอบอาชีพของเด็กในอนาคตนั้น มีความสัมพันธ์อย่างสูงมากกับระดับฐานะทางเศรษฐกิจ ฉะนั้นฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวจึงเป็นปัจจัยสำคัญมากต่อนักเรียนในการเลือกอาชีพเฉพาะเจาะจง

2.5.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

นภคล กุ่มประวดี (2517 : 95) ศึกษาความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พบว่า ครอบครัวที่มีระดับฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จะมีความต้องการให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับต่ำ

สากล เขียสกุล (2523 : 79) ได้ศึกษาความคาดหวังของมารดาไทยเกี่ยวกับระดับการศึกษาของบุตร พบว่า มารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีความคาดหวังเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร สูงกว่ามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาน่าจะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียน

2.5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

2.5.3.1 งานวิจัยในประเทศ

พรทิพย์ รัตนวิเชียน (2522 : 116 – 118) ได้ศึกษาความหวังของผู้ปกครองที่มีต่อคุณภาพโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่รายได้ปานกลางมีแนวทางการศึกษา จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มความคิดก้าวหน้า คือ ต้องการให้จัดการศึกษาในแนวที่มีการฝึกปฏิบัติมุ่งให้เด็กรู้จักปัญหา หรือคำตอบสามารถปรับตัวได้ดี มีความคิด ริเริ่ม สามารถดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันและอนาคต และส่งเสริมให้เด็กสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ที่ดีกว่าแก่สังคมในอนาคต และผู้ปกครองอีกกลุ่มหนึ่งยังมีความคิดยึดอยู่กับวิธีเก่าๆ ต้องการให้ โรงเรียนเคร่งครัดต่อระเบียบวินัย ผู้ปกครองมีความคิดเป็นไปในแนวเดียวกันในเรื่องหลักสูตร นักเรียน การเรียนรู้ของเด็ก สภาพชั้นเรียน

พรศิริ อิงคชัยโชติ (2527 : 111 – 119) ได้ศึกษาแนวความคิดทางการศึกษาและความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน สามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้ปกครองที่มีความเข้าใจแนวคิดใหม่ทางการศึกษาและกลุ่มผู้ปกครองที่ยังคุ้นเคยกับความเข้าใจในแนวความคิดเก่าๆ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความพอใจในการบริการทุกด้านของโรงเรียน เมื่อเปรียบเทียบผู้ปกครองที่มีอาชีพรายได้และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันปรากฏว่าความพึงพอใจในการบริหารโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้ นำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียน การสอน และแนวทางในการสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองเกี่ยวกับแนวทางจัดการศึกษาของโรงเรียนรวมทั้งการปรับปรุงการบริหารงานของโรงเรียน

อานนท์ อาภาภิรมย์ (2529 : 5) กล่าวว่า ลักษณะของครอบครัวในสังคมไทยสมาชิกในครอบครัวจะมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง พ่อแม่จะมีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดูถ่ายทอดค่านิยมและมีอิทธิพลในการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพให้บุตร เนื่องจากพ่อแม่ต้องการให้บุตรได้มีโอกาสทางการศึกษาสูงสุด

กิตติคุณ บุญเสริม (2545 :53) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ละครของนักเรียนชั้นต้นวิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ละครของนักเรียนชั้นต้น

สุภาภรณ์ ศศิฉิลธรรม (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความอดสาเหในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสระบุรี พบว่า เจตคติต่อการเรียน บรรยากาศในครอบครัว สิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน และการรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความอดสาเหในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มความคิดก้าวหน้า และกลุ่มความคิดแบบเก่าซึ่งส่งผลต่อการเรียนของเด็ก นอกจากนี้ การศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองมีน้อยมาก ความพึงพอใจเกี่ยวกับการบริการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน พบว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรายได้และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ต่างกันมีความพึงพอใจในการศึกษาไม่แตกต่างกัน และมีความพึงพอใจในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่าความคาดหวังของผู้ปกครองน่าจะมีผลต่อทัศนคติต่อโรงเรียน เพราะผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงนักเรียนน่าจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้ผลการเรียนดี ดังที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังไว้จึงนำมาเป็นตัวแปรที่พยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษที่สอน โดยครูชาวต่างชาติในการวิจัยครั้งนี้

2.5.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียน

2.5.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครอง

2.5.4.1.1 ความหมายของการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครอง

ธีระ ชัยยุทธธรรม (2526 : 33 – 34) ได้ให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ปกครองในการสนับสนุน ด้านการเรียนต่อของนักเรียนในปกครอง สรุปได้ดังนี้

1. ให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่ สนใจในการเรียนและเข้าใจนักเรียนอย่างเพียงพอ
2. พยายามสังเกตเด็กที่อยู่ในความปกครองของตนเองว่าชอบทำกิจกรรมอะไรบ้าง พยายามหาสิ่งที่มีประโยชน์ให้เด็กได้ทำตามความชอบ
3. ผู้ปกครองควรเลือกรายการโทรทัศน์ และภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับนักเรียน และ แบ่งเวลาดูโทรทัศน์ให้เป็นสัดส่วน

4. หาโอกาสพานักเรียนไปเที่ยวพักผ่อน และให้มีโอกาสได้พบสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ซึ่ง นอกจากจะเป็นการพักผ่อนแล้วยังเป็นการทัศนศึกษาด้วย

5. จัดหาหนังสือที่ดีมีประโยชน์เหมาะสมสำหรับวัยของนักเรียน ให้นักเรียนได้อ่าน

6. จัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้น่าอยู่ มีบรรยากาศที่ดีเพื่อดึงดูดให้เด็กอยากอยู่บ้าน

วัลนิภา ฉลากบาง (2535 : 33 – 34) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของพ่อแม่ในการส่งเสริม พัฒนาการทางสติปัญญาของลูกไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย เพราะการพัฒนาการทางกายเป็นพื้นฐานของ พัฒนาการในทุกด้าน

2. ตอบสนองความต้องการทางจิตใจของลูก เพราะเมื่อใจเป็นสุขแล้ว จะเกิดสมาธิ สามารถเกิดการเรียนรู้จะจดจำสิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้น

3. จัดหาหนังสือ อุปกรณ์ที่จะเพิ่มพูนความสามารถในการสื่อความหมาย และการใช้ภาษาให้แก่ลูก

4. จูงใจและเป็นตัวอย่างที่ดีของลูก ในเรื่องการเขียนและการอ่าน จัดหาหนังสือที่ลูกชอบและสนใจ

5. พยายามศึกษาและทำความเข้าใจความสามารถของลูก ไม่ตั้งความคาดหวังเรื่องเรียนของลูกสูงเกินไป สอดแทรกความรู้ ทักษะทางภาษา และการคำนวณขณะทำกิจกรรมกับลูก

6. เลือกและส่งเสริมให้ลูกได้ฟังและดูรายการวิทยุ โทรทัศน์ หรือ ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับวัย และมีประโยชน์ต่อการพัฒนาความคิด และการใช้เหตุผล

7. มีทัศนคติที่ดีต่อครูและโรงเรียน เพื่อให้ลูกมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

ปณิดา นิกยาพร (2542 : 32 – 34) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองในการช่วยแก้ปัญหาในการทำงาน โครงการ รายงาน การบ้าน หรือการสอบต่างๆ ของเด็กให้ประสบความสำเร็จซึ่งผู้ปกครองควรรู้วิธีการช่วยเหลือเด็กที่ถูกต้องเหมาะสมวิธีการหนึ่งซึ่งเป็นแนวทางในการช่วยเหลือเด็กตามกระบวนการแก้ปัญหา และเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัยคือวิธีบิกซิก Big Six) ตามแนวคิดของ Eisenberg และคณะ (ปณิดา นิกยาพร. 2542 : 32 ; อ้างอิงจาก Eisenberg and Berkowitz. 1996. Helping with Homework : A Parent's Guide to Information Problem – Solving) ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน สรุปได้ดังนี้

1. การให้คำจำกัดความของงาน (Task Definition) เป็นการช่วยให้เด็กเข้าใจว่าเขากำลังทำอะไร ทำออกมาในรูปใด และข้อมูลอะไรที่จะนำมาใช้ รวมทั้งต้องการข้อมูลมากเท่าไรจึงจะเพียงพอ

2. การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking Strategies) เป็นขั้นที่ผู้ปกครองพยายามให้เด็กมองภาพในมุมกว้าง และคิดถึงแหล่งข้อมูลทุกชนิดที่สามารถนำมาใช้ได้ และให้มองแคบลงโดยการเลือกแหล่งข้อมูลที่ตรงกับความต้องการด้วยตัวของเด็กเอง

3. การสืบค้นและการเข้าถึงข้อมูล (Location & Access) เป็นขั้นที่เข้าถึงแหล่งข้อมูลนั้นๆ ที่เด็กได้เลือกไว้และดึงเอาข้อมูลออกมา ซึ่งผู้ปกครองอาจช่วยได้โดยการพาเด็กไปยังแหล่งข้อมูลเหล่านั้น เช่น ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์

4. การนำข้อมูลมาใช้ (Use of Information) เป็นขั้นตอนที่ต้องการให้เด็กนำสิ่งที่อ่าน ฟัง ทบทวน ตัดสินใจว่าข้อมูลใดมีความสำคัญ และตัดทอนดึงข้อมูลสำคัญนั้นๆออกมาซึ่งเป็นขั้นตอนที่ยากและใช้เวลามาก ดังนั้นผู้ปกครองอาจช่วยเด็กในการอ่านเฉพาะส่วนที่ค่อนข้างยาก รวมทั้งสอนวิธีการถ่ายสำเนาในหน้าที่สำคัญ หรือใช้ปากกาสีสวยๆ ชีดเส้นใต้ข้อมูลที่สำคัญเอาไว้

5. การสังเคราะห์ข้อมูล (Synthesis) เป็นการรวบรวมนำข้อมูลที่ได้อ่านทั้งหมดมาเรียบเรียง และนำเสนอออกมาในการบ้านหรืองานที่เด็กได้รับมอบหมาย ซึ่งอาจต้องใช้คอมพิวเตอร์เข้าช่วย

ในการเสนอข้อมูล ดังนั้น ผู้ปกครองอาจช่วยเด็กโดยการสอนวิธีใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมต่างๆ หากไม่มีก็อาจหาหนทางให้เด็กใช้ที่โรงเรียน หรือที่บ้านเพื่อนก็ได้

6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นขั้นที่เด็กประเมินผลงานของตนเองว่า มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่อย่างไร โดยการตอบคำถาม เช่น ผลงานที่ออกมาดีหรือไม่อย่างไร คาดว่า จะได้คะแนนมากน้อยเท่าใด ถ้าต้องทำงานนี้อีกครั้งควรจะทำอย่างไรที่จะประหยัดเวลาและใช้ความพยายามให้น้อยลง

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้จากผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองติดตาม ดูแล เป็นกำลังใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียน จัดหาอุปกรณ์การเรียน และหนังสือที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้ความรู้เพิ่มเติมในการเรียน สอนให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง ให้เด็กได้ทำกิจกรรมที่ตนสนใจ ตลอดจนถึงการจัดสภาพแวดล้อมในบ้านให้น่าอยู่

2.5.4.1.2 ความสำคัญของการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครอง

การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองนี้ มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียนได้ประสบการณ์ความสำเร็จในการเรียน และจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 11 ซึ่งกำหนดไว้ว่า “บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตร หรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับ และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับตามความพร้อมของครอบครัว” จะเห็นได้ว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนของลูก

2.5.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครอง

ชุตินัน ศรีแก้ว (2545 :78) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนโรงเรียนสารวิทยา พบว่า การสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และมีพฤติกรรมในการเรียนที่เหมาะสม

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา

2.6.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ

2.6.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

การริสัน (Garrison. 1970 : 1) ได้กล่าวถึงการใช้อุปกรณ์การสอนไว้ว่า บรรดาอุปกรณ์ทั้งหลายมิใช่จะมีประโยชน์เพียงช่วยกระตุ้น และจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรู้สึกอยากรู้ อยากเรียนเท่านั้น แต่อุปกรณ์ทั้งหลายยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้อย่างดีอีกด้วย

กาญจนา ปราบพล (2532 : 168–169) ได้กล่าวถึง เทคนิคการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน ดังนี้

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด
2. ในระยะเริ่มต้นของการสอนไม่ควรบังคับให้นักเรียนพูดถ้าไม่พร้อม
3. ใช้อุปกรณ์และสื่อช่วยสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น
4. คิดวิธีทำให้นักเรียนไม่เครียด
5. ศึกษาความสนใจของนักเรียนและแทรกความสนใจนั้นไว้ในบทเรียน
6. สร้างบรรยากาศที่ทำให้นักเรียนไม่อายเวลาทำผิด
7. ถ้าสอนสนทนา ควรสอนประโยคที่นำไปใช้ได้
8. เวลาสอนไม่ควรใช้การแปลเป็นเทคนิคการสอน

สมศักดิ์ นาวายุทธ (2527 : 71) ได้กล่าวถึง ตำราเรียนไว้ว่า ความยากง่ายของบทเรียนควรเหมาะสมกับระดับผู้เรียน เพราะหากบทเรียนง่ายหรือยากเกินไปสำหรับผู้เรียนจะมีผลทำให้บทเรียนนั้นน่าเบื่อ บทเรียนที่ดีและเหมาะสมกับระดับผู้เรียนจะช่วยส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ดีขึ้น หากจะเป็นบทเรียนที่ยากเกินระดับของผู้เรียนก็ควรอยู่ในระดับที่ไม่สูงเกินไป เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึกรู้ว่าน่าท้าทายความสามารถและติดตามด้วยความสนใจ

2.6.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

2.6.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ราบี (Rabie. 1979 : 3095 A) ได้สรุปผลการวิจัยว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ในประเทศอิหร่านไม่ได้ผลเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะการพูดเพราะขาดวัสดุ อุปกรณ์การสอน หรือสื่อทัศนูปกรณ์ต่างๆ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะ ค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง

2.6.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

จันทร์ คุปตะวาทีน (2521 : 71) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่สอนภาษาอังกฤษต่อปัญหาการสอนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่าปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์การสอนในโรงเรียนประถมศึกษาที่เป็นปัญหามาก มีดังนี้

1. โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดแคลนอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น เช่น หนังสือ เครื่องเล่น แผ่นเสียง เทป บันทึกเสียง ห้องปฏิบัติการทางภาษา นอกจากนี้ยังพบว่าครูไม่มีโอกาสใช้โทรทัศน์ การศึกษาประกอบการสอนภาษาอังกฤษอีกด้วย

2. ครูบางคนไม่ได้ใช้อุปกรณ์การสอน เนื่องจากเห็นว่าเสียเวลาและแรงงานในการทำอุปกรณ์

3. ครูไม่มีเวลาและความสามารถพอที่จะจัดอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้เอง

นุพผา ประทีปทอง (2542 : 66) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนประถมศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร เขตคลองสาน พบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า ถ้าโรงเรียนมีบรรยากาศการเรียนการสอนดีนักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว จะเห็นว่าลักษณะทางกายภาพ คือ ความพร้อมในเรื่องของสถานที่ สื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีส่วนทำให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพหรือไม่ ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าลักษณะทางกายภาพน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

2.6.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.6.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

สุปัญญา กิตติสาร (คารณิ พัฒนศักดิ์ภิญโญ. 2533 :3;อ้างอิงมาจาก สุปัญญา กิตติสาร. 2529.)กล่าวว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ โดยครูจะต้องให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และแสดงความสามารถมากที่สุด มีความสัมพันธ์และไว้วางใจกันและกันระหว่างเพื่อนและครู โดยสามารถเรียนรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกัน มีบรรยากาศแห่งการยอมรับซึ่งกันและกัน ส่งเสริมความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์กล่าวคือให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนของตนเอง มีความเข้าใจ และวิเคราะห์ความรู้สึกรู้สึกจากประสบการณ์ในชีวิต ครูเป็นผู้นำความรู้มาสนับสนุนประสบการณ์ของนักเรียนและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของนักเรียนในชั้น

รวีวรรณ ชุมชัย (2536 : 90) กล่าวว่า นักเรียนวัยรุ่นจะเรียนรู้ ปรึกษาหารือ และเชื่อถือเพื่อนมากกว่าผู้ใหญ่และญาติพี่น้อง เมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนดี นักเรียนก็จะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนไปด้วย หากพฤติกรรมด้านสังคมกลุ่มเพื่อนไม่ดี ก็จะส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายจิตใจและการเรียนรู้ของนักเรียน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียน ลักษณะของกลุ่มเพื่อนจะมีผลต่อทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนคือนักเรียน ก็จะได้รับอิทธิพลไปด้วยแต่พฤติกรรมของสังคมกลุ่มเพื่อนไม่ดี ก็จะส่งผลทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา

2.6.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.6.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แคพลาน (Kaplan. 1956 : 56) ศึกษาสุขภาพจิตของเด็กในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 180 คน โดยศูนย์สุขภาพพรินซ์จอร์จ ในแมรีแลนด์ (Prince George Country Mental Health Clinic) พบว่า พวกที่ปรับตัวได้ดีคือพวกที่มีความสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีเหตุผลดีเหมาะสมกับอายุ ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 69.9

เดคอสเตอร์ (ปฏิพร ปินตาปลูก อ้างอิงจาก ; Decoster. 1981 : 5489-A) ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนพบว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน มีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพอใจระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

จากงานวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนสรุปได้ว่า บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จะต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลอื่น มีการปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน สังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดีส่งผลให้มีแนวโน้มในการเรียนสูงขึ้น

2.6.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อารีย์ ลิลา (สุกัญญา เข้มยิม. 2541 : 32 ; อ้างอิงจาก อารีย์ ลิลา. 2535) ได้ศึกษาผลของการศึกษาพฤติกรรมการแสดงออกที่มีต่อการสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำรอบ จังหวัดอุทัยธานี ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกพฤติกรรม กล้าแสดงออกมีการสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนดีขึ้นกว่าก่อนได้รับการฝึกพฤติกรรม กล้าแสดงออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิราภรณ์ หุ่นตระกูล (ปฏิพร ปินตาปลูก . 2545 : 18 ; อ้างอิงจาก จิราภรณ์ หุ่นตระกูล. 2528) ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเสมิยนนารี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการทดลองโดยใช้บทบาทสมมติมีการพัฒนาการปรับตัวด้านสัมพันธภาพดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยสรุปได้ว่าบุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขจะต้องมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น มีการปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน สังคม และสิ่งแวดล้อมได้ดี ส่งผลให้มีแนวโน้มในการเรียนสูงขึ้น และการมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้านักเรียนประพฤติปฏิบัติกับเพื่อนได้อย่างเหมาะสมทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้เป็นอย่างดี จะทำให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นใจ มีความมั่นใจ เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.6.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

2.6.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2524 : 49) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนทุกระดับ นอกจากผู้เรียนต้องการผู้สอนที่มีความรู้ มีประสบการณ์ดีแล้ว ยังต้องการอาจารย์ที่มีวิธีการสอนที่เป็นกันเองเข้าใจ และเห็นอกเห็นใจผู้เรียน แต่ในขณะเดียวกันก็ควรชี้แนะให้เห็นถึงความถูกต้องเหมาะสมให้ข้อคิดชมตรงไปตรงมา ซึ่งเต็มไปด้วยความหวังดีจะช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527 : 48 – 67) ได้กล่าวถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนว่า ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้าและควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

ประคินันท์ อุปรมย์ (2527 : 33) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนดังนี้ คือปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนอาจเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยตนเอง ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถาม และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียนก็มีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้ อยากเห็น และกระตือรือร้น นอกจากนั้นปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยตนเองก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่คึกคักและนักเรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจะทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียน

2.6.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

2.6.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไทด์แมน (Tiedman. 1942 : 657 – 664) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูแบบเผด็จการที่มีนิสัยข่มขู่ ปราศจากความเห็นอกเห็นใจและไม่ชอบครูที่สอนแบบใช้อำนาจ

บุช (วิลาส บุญทองขาว. 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Buth. 1942 : 645 A Study of Student-Teacher Relationship) ได้วิจัยสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูพยายามทำความเข้าใจกับนักเรียนให้ความเห็นอกเห็นใจนักเรียน รู้จักส่งเสริมให้ดีขึ้น การปรับตัวเหมาะสมยิ่งขึ้น ส่วนที่มุ่งสอนโดยใช้วิธีบังคับนักเรียนจะไม่พอใจในตัวครู และนักเรียนไม่ได้ดีเท่าที่ควร

ไทเลอร์ (Tyler, 1964 : 16) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในอุดมคติพบว่า สัมพันธภาพที่ดีในอุดมคตินั้น ครูต้องมีการสื่อความเข้าใจที่ดีกับนักเรียน เป็นมิตรที่ดี ให้ความรักความเอาใจใส่ มีความเข้าใจและยอมรับนักเรียน

2.6.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

พรณี ชุทัย (2532 : 361) พบว่าการที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

ชุติมน ศรีแก้ว (2546 : 121) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโรงเรียนสารวิทยา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างครูดี แสดงว่าถ้าครูมีความเมตตา เอาใจใส่นักเรียน นักเรียนจะสนใจเรียนและมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียน

จากงานวิจัย สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน ครูมีความเมตตา กรุณา มีความยุติธรรม ครูมีวิธีการสอนที่ดี สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

3. ความเป็นมาของโครงการเรียนภาษาอังกฤษกับครูต่างชาติ

โครงการเรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติหรือโครงการ PHIMEP หรือ Pittwater House International Master English Program เป็นโครงการสอนภาษาอังกฤษภายใต้ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมกับ The Pittwater House Schools Australia

Pittwater House Schools เป็นโรงเรียนที่มีลักษณะพิเศษเรียกว่า “Twin School” ซึ่งจัดให้มีการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา (Primary Education) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Secondary school) สำหรับนักเรียนชายและหญิง ตั้งแต่วัยก่อนวัยเรียนไปจนถึงอายุ 12 ปีปัจจุบัน The Pittwater House Schools ตั้งอยู่ที่ Collaroy Sydney Australia โดยมี Mr. Rex Morgan, M.B.E. เป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียนในปี ค.ศ. 1962 รวมทั้งเป็นผู้บริหารโรงเรียนจนถึงปัจจุบัน

ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา Mr. Morgan ได้ดำเนินโครงการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษในต่างประเทศหลายโครงการ จนกระทั่งในช่วงปีทศวรรษ 1990 ได้มีการจัดตั้ง Pittwater House International ขึ้น เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในหลากหลายรูปแบบ โดยมีกลุ่มเป้าหมายอยู่ในประเทศต่างๆ ภายนอกประเทศออสเตรเลีย

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยนั้น Mr.Morgan ได้ประสานความร่วมมือกับโรงเรียน อัสสัมชัญ และภราดาเลอชัย ลวสุต อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ จัดให้มีโครงการโรงเรียน ภาคฤดูร้อน (Summer Schools) ให้กับนักเรียนของโรงเรียนอัสสัมชัญได้ไปเรียนภาษาอังกฤษในช่วงฤดูร้อนที่ Collaroy Campus ของ Pittwater House Schools นอกจากนั้น Pittwater House ยังได้ให้การต้อนรับบุคลากรระดับสูงของโรงเรียนอัสสัมชัญ และได้เยี่ยมชมโรงเรียนอัสสัมชัญ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นอีกด้วย

เมื่อโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมได้ริเริ่มให้มีโครงการการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 โดยใช้หลักสูตรต่างประเทศ และมีครูเจ้าของภาษาเป็นผู้สอนนั้น จึงได้ร่วมมือกับ Pittwater House School จัดให้มีโครงการ PHIMEP ขึ้น โดยมี One Inter School (OIS) เป็นตัวแทนดำเนินการในประเทศไทย จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษภายใน โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมขึ้น ได้มีการลงนามข้อตกลงในสัญญาเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2539 และเริ่มการเรียนการสอนในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2540

โดยเริ่มแรกมีนักเรียนเข้าร่วมโครงการ 600 คน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ทาง Pittwater House รับผิดชอบด้านการพัฒนาโครงการและสรรหาครูจากประเทศออสเตรเลีย ในปีการศึกษา 2544 มีนักเรียนเข้าร่วมโครงการประมาณ 2,800 คน

เป้าหมายและจุดประสงค์ของโครงการ

โครงการ PHIMEP มีการวางโครงสร้างเพื่อนำไปใช้ในการสอนเด็กนักเรียนให้สามารถฟัง เข้าใจ และพูดภาษาอังกฤษได้อย่างครอบคลุมในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ครูโรงเรียนอัสสัมชัญที่เป็นคนไทยรับผิดชอบด้านการสอนให้นักเรียนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามทางโครงการ PHIMEP ก็ช่วยเพิ่มเติมในสองทักษะนี้ให้เช่นกัน นักเรียนจะได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนที่แตกต่างไปจากการสอนของหลักสูตรไทย / อังกฤษ ด้วยความคาดหวังว่าวิธีการสอนทั้งสองแบบจะเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน เมื่อสำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วคาดว่านักเรียนส่วนใหญ่จะเข้าใจภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และสามารถสื่อสารกันได้ด้วยภาษาอังกฤษที่ดี ทั้งนี้ได้มีการชี้แจงเป้าหมายและจุดประสงค์ของโครงการ PHIMEP ไว้อย่างชัดเจนใน PHIMEP Teacher's Manual 2001 และ PHIMER Syllabus (Revised March 2001) ดังนี้

เป้าหมาย

เป้าหมายของโครงการ

1. เน้นแนวทางให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง และรู้สึกผ่อนคลายที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ
2. ทำให้นักเรียนมีความสามารถที่จะสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษทั้งในรูปแบบของการพูดและการเขียน
3. พัฒนานักเรียนให้พร้อมสำหรับการศึกษาต่อทั้งในและหรือต่างประเทศ

จุดประสงค์

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว โครงการ PHIMEP จึงดำเนินการดังนี้

1. ว่าจ้างครูที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสม พร้อมด้วยทักษะ ความรู้ ความกระตือรือร้นและแรงจูงใจในการทำงาน
2. เสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนที่สร้างสรรค์และผ่อนคลาย
3. จัดให้มีโครงการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบที่มีการซึมซับทางภาษา อย่างสมบูรณ์
4. ใช้หลักสูตรที่ออกแบบเป็นลำดับขั้นสำหรับนักเรียนตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 – 6
5. เน้นที่การพูดและการฟังในชั้นปีต้นๆ รวมทั้งพัฒนานักเรียนด้านการอ่าน และการเขียนในชั้นปีต่อๆ มา
6. เน้นที่การออกเสียง
7. เสริมสร้างความร่วมมือ และความสัมพันธ์อันดีร่วมกันกับครูไทย
8. จัดให้มีแหล่งการศึกษาค้นคว้าที่มีคุณภาพ
9. มีการสังเกตและประเมินทางปฏิบัติงานของครู ความเหมาะสมของโครงการ และผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

10. รับฟังความคิดเห็นของบุคลากรของโรงเรียนอัสสัมชัญ และผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ

กล่าวโดยสรุปแล้ว เป้าหมายหลักของโครงการ PHIMEP คือ การสอนให้นักเรียนมีความสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ โดยเน้นที่ทักษะการฟัง และทักษะการพูดเป็นหลัก รวมทั้งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนให้นักเรียนด้วย และในปีการศึกษา 2545 ได้มีการเปลี่ยนสถาบันสอนภาษามาเป็นสถาบันการสอนภาษา ELITE ได้เริ่มดำเนินการสอนภาษาให้กับนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จนถึงปัจจุบันภายใต้ชื่อ English Integrated Curriculum Program หรือชื่อเรียกอย่างย่อว่า EICP

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 1,267 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 420 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 412 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 415 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 309 คน แบ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 103 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 103 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 103 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางสุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (Yamane. 1970 : 52) โดยใช้ระดับชั้นเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากรออกเป็น 3 ระดับชั้นคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนนักเรียน 420 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนนักเรียน 412 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนนักเรียน 415 คน

2. ผู้วิจัยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 จากตารางของยามาเน่ (Yamane) พบว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วน ประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 4 : 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 103 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 103 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 103 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	420	103
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	412	103
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	415	103
รวม	1,267	309

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่2 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 10 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสุขภาพจิต
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียน
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง วุฒิทางการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ตัวอย่าง แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. ระดับชั้น () ประถมศึกษาปีที่ 4
() ประถมศึกษาปีที่ 5
() ประถมศึกษาปีที่ 6
2. คะแนนเฉลี่ยภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546
3. อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
() รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างรัฐบาล
() ประกอบธุรกิจส่วนตัว
() พนักงานบริษัทเอกชน ลูกจ้างในบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจน
สถานประกอบธุรกิจอื่น ๆ
4. รายได้ของบิดามารดาที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน (ไปรษณียบัตร) ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

2.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของสุกัญญาแย้มอิม (2541) และนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนจากความรู้ที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวของลิเคอร์ท (Likert Scale Type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	นักเรียนแบ่งเวลาสำหรับอ่านหนังสือ อย่างสม่ำเสมอ					
00	นักเรียนชอบทำการบ้าน					
000	นักเรียนลอกการบ้านเพื่อน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย ลักษณะนิสัยทางการเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง	ลักษณะนิสัยทางการเรียนดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง	ลักษณะนิสัยทางการเรียนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง	ลักษณะนิสัยทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

- 3.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของ นลณี ธรรมอำนาจสุข (2541) และเดิณศักดิ์ ทวณิช (2540) แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพจากความรู้ที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

- จริงที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
- จริงน้อย

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	นักเรียนสามารถทำงานที่รับผิดชอบ ให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนดเสมอ					
00	นักเรียนไม่ชอบทำการที่ต้องแข่งขัน กับคนอื่น					
000	นักเรียนมีปัญหาในการเรียน นักเรียน จะพยายามแก้ปัญหาเหล่านั้นให้ได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533 : 57 - 58)

คะแนนจากแบบวัดนี้จะอยู่ระหว่าง 11 – 55 คะแนน

- ผู้ที่ได้คะแนน 34 – 55 มีบุคลิกภาพแบบ เอ
- ผู้ที่ได้คะแนน 11 – 33 มีบุคลิกภาพแบบ บี

ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

4.2 ผู้วิจัยนำแบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ – 60 ของ David Goldbert And Paul Williams แปลโดย ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ เพื่อเป็นแบบทดสอบสุขภาพจิตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

ตัวอย่าง แบบคัดกรองสุขภาพจิตไทย

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมา เป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบัน หรือในช่วง 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ในระยะที่ผ่านมาี้ ท่าน

สามารถมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำอยู่ได้

- () ดีกว่าปกติ
- () เหมือนปกติ
- () น้อยกว่าปกติ
- () น้อยกว่าปกติมาก

นอนไม่หลับเพราะกังวลใจ

- () ดีกว่าปกติ
- () เหมือนปกติ
- () น้อยกว่าปกติ
- () น้อยกว่าปกติมาก

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้การคิดแบบ 0-0-1-1 กล่าวคือ

ผู้ที่ตอบ 2 ข้อแรก จะได้คะแนน 0 คะแนน

ผู้ที่ตอบ 2 ข้อหลัง จะได้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลแบบคัดกรองสุขภาพจิต

ใช้การนับจำนวนข้อที่ได้คะแนนทั้งหมดแล้วนำมารวมกัน ซึ่งมีจุดตัดคะแนนสำหรับ

Thai GHQ - 60 คือ

คะแนนตั้งแต่ 0 – 11	คะแนน	หมายถึง	มีสุขภาพจิตปกติ
คะแนนตั้งแต่ 12	คะแนน	หมายถึง	มีสุขภาพจิตบกพร่อง

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของบิดามารดา หรือผู้ปกครองและนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิดของ ชนิกา จิ่งเจริญพานิชย์ (2545 : 93)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของบิดามารดา หรือผู้ปกครองให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะโดยใช้ข้อมูลจากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale Type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนมักจะให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการเรียนอย่างสม่ำเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2

จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมายการสนับสนุนทางการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
(วิเจียน เกตุสิงห์, 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้การสนับสนุน ทางการเรียนมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้การสนับสนุน ทางการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้การสนับสนุน ทางการเรียนน้อย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ

- 6.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของ อรุณฯ กันสิทธิ์ (2542) นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพโดยใช้ข้อมูลที่ได้จาก ข้อ 6.1 และ 6.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert Scale Type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	สถานที่เรียน ห้องเรียนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ					
00	ห้องเรียนคับแคบเกินไป					
000	สื่อและอุปกรณ์การเรียน					

สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีจำนวนมากพอเพียงกับจำนวนนักเรียน					
---	--	--	--	--	--

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย ลักษณะทางกายภาพ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

7.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูของสุกัญญา แยมยิ้ม (2541) และ ชาติชาย หมั่นสมักร (2542) แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง

จริงน้อย

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ครูให้ความรักและเอาใจใส่ต่อนักเรียน เป็นอย่างดี					
00	ครูไม่ค่อยให้ความเป็นกันเองกับ นักเรียน					
0	พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู เมื่อนักเรียนมีปัญหาส่วนตัว นักเรียน ไม่กล้าปรึกษาครู					
00	นักเรียนตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมายสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (วิเชียร เกตุสิงห์)

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

- 8.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของสุกัญญา แยมี่ยม (2541 และ ชาติชาย หมั่นสมัคร 2542) นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากข้อ8.1 และ 8.2 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ (Likert Scale Type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	นักเรียนสามารถปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อนในห้องได้					
00	นักเรียนเข้ากับเพื่อนทุกคนในห้องได้เป็นอย่างดี					
000	นักเรียนไม่มีความลับกับเพื่อน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3

จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย ลักษณะนิสัยทางการเรียน (วิเชียรเกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 10 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

- 9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
- 9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะโดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิดของ ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ (2531 : 137 – 143) ทศนีย์ เจริญเลิศ (2538 : 225 – 232)
- 9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะโดยใช้ข้อมูลจากข้อ 9.1 และ 9.2 เป็นแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	นักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติมีประโยชน์					
00	นักเรียนเบื่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมายทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ
(วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และอาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างความมุ่งหมายนิยามศัพท์เฉพาะ และภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ทดลอง
 2. การหาอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 คน แบ่งเป็น นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 50 คน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ นำคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ มาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test เลือกข้อที่ค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในงานวิจัย ปรากฏว่าได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามดังนี้
- 2.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.462-10.375

- 2.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพจำนวน 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.252-9.422
- 2.3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 11.323-37.239
- 2.4 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 7.171-77.000
- 2.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.282-14.326
- 2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.334-23.646
- 2.7 แบบสอบถามระหว่างนักเรียนกับเพื่อนจำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.502-16.348
- 2.8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ จำนวน 32 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.309-18.080

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้เฉพาะข้อที่คัดเลือกแล้วในข้อที่ 2 ไปหาความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของคอนบาค (Conbach) ปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้

- 3.1 แบบสอบถามทางการเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7547
- 3.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7452
- 3.3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9148
- 3.4 แบบสอบถามการสนับสนุนทางด้านการเรียนของผู้ปกครอง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8259
- 3.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8408
- 3.6 แบบสอบถามด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9169
- 3.7 แบบสอบถามด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9499
- 3.8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9335

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปขออนุญาตจากนายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ ในการขอใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ - 60

2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังหัวหน้าสถานศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 –ป.6) ที่สมัครเข้าร่วมโครงการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมในการตอบแบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 12 – 16 กรกฎาคม 2547 จำนวน 309 ฉบับ ได้รับคืนทุกฉบับ
4. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถาม ที่นักเรียนตอบข้อมูลครบทุกข้อคำถามอย่างสมบูรณ์ และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาโดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ตัวพยากรณ์ ทศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)
 - 1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)
2. สถิติวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่าง ๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1
 - 3.2 วิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสอนที่สอนโดยครูชาวต่างชาติโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน ข้อ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง (Mean Square)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบ
คะแนนดิบ		
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบ
คะแนนมาตรฐาน		
$\hat{Y}$	แทน	สมการพยากรณ์โดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์โดยใช้คะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
Y	แทน	ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ
X_1	แทน	นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
X_2	แทน	นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
X_3	แทน	นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
X_4	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

X_5	แทน	วุฒิทางการศึกษาของบิดา ต่ำกว่าปริญญาตรี
X_6	แทน	วุฒิทางการศึกษาของบิดา ปริญญาตรี
X_7	แทน	วุฒิทางการศึกษาของบิดา สูงกว่าปริญญาตรี
X_8	แทน	วุฒิทางการศึกษาของมารดา ต่ำกว่าปริญญาตรี
X_9	แทน	วุฒิทางการศึกษาของมารดา ปริญญาตรี
X_{10}	แทน	วุฒิทางการศึกษาของมารดา สูงกว่าปริญญาตรี
X_{11}	แทน	อาชีพของบิดาข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้าง

รัฐบาล

X_{12}	แทน	อาชีพของบิดาพนักงานเอกชน ลูกจ้างในบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบการธุรกิจอื่นๆ
X_{13}	แทน	อาชีพของบิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว
X_{14}	แทน	อาชีพของมารดาข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้าง

รัฐบาล

X_{15}	แทน	อาชีพของมารดาพนักงานเอกชน ลูกจ้างในบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบการธุรกิจอื่นๆ
X_{16}	แทน	อาชีพของมารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว
X_{17}	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X_{18}	แทน	สถานภาพสมรสของบิดามารดา อยู่ด้วยกัน
X_{19}	แทน	สถานภาพสมรสของบิดามารดา แยกกันอยู่
X_{20}	แทน	นิสัยทางการเรียนของนักเรียน
X_{21}	แทน	บุคลิกภาพของนักเรียน
X_{22}	แทน	สุขภาพจิตของนักเรียน
X_{23}	แทน	ความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน
X_{24}	แทน	การสนับสนุนด้านการเรียนของบิดาหรือผู้ปกครอง
X_{25}	แทน	ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
X_{26}	แทน	สัมพันธภาพของนักเรียนกับครู
X_{27}	แทน	สัมพันธภาพของนักเรียนกับเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป คิคร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่างๆ โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอได้ดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้นที่ศึกษา

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นิัยทางการเรียนของนักเรียน บุคลิกภาพของนักเรียน สุขภาพจิตของนักเรียน ความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียน การสนับสนุนด้านการเรียนของบิดาหรือผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สัมพันธภาพของนักเรียนกับครู สัมพันธภาพของนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้นที่ศึกษา วุฒิทางการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และสถานภาพสมรสของบิดามารดา ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรที่ศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับชั้นที่ศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ 4	103	33.33
	ประถมศึกษาปีที่ 5	103	33.33
	ประถมศึกษาปีที่ 6	103	33.33
	รวม	309	100.00
2. วุฒิทางการศึกษาของบิดา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	86	27.80
	ปริญญาตรี	141	45.60
	สูงกว่าปริญญาตรี	82	27.83
	รวม	309	100.00
3. วุฒิทางการศึกษาของมารดา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	93	30.10
	ปริญญาตรี	164	53.10
	สูงกว่าปริญญาตรี	52	16.80
	รวม	309	100.00
4. อาชีพของบิดา	ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างรัฐบาล	11	3.60
	พนักงานบริษัทเอกชน ลูกจ้างในบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบการธุรกิจอื่นๆ	102	33.00
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	196	63.40
	รวม	309	100.00
5. อาชีพของมารดา	ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างรัฐบาล	10	3.20
	พนักงานบริษัทเอกชน ลูกจ้างในบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบการธุรกิจอื่นๆ	82	26.50
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	215	69.60
	รวม	309	100.00
6. สถานภาพสมรสของบิดา มารดา	อยู่ด้วยกัน	294	95.14
	แยกกันอยู่	15	4.86
	รวม	309	100.00

จากตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้มีดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนใหญ่บิดามีวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 45.60 และส่วนใหญ่มารดามีวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 53.10 และอาชีพของบิดาและมารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 196 คน และ 215 คน คิดเป็นร้อยละ 63.40 และ 69.57 ตามลำดับ สถานภาพสมรสของบิดามารดา อยู่ด้วยกัน จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 95.14 และแยกกันอยู่ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.86

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นิัยทางการเรียนของนักเรียน ความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียน การสนับสนุนด้านการเรียนของบิดาหรือผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สัมพันธภาพของนักเรียนกับครู สัมพันธภาพของนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังแสดงในตาราง 3 แสดงผลการศึกษาสุขภาพจิตของนักเรียนและบุคลิกภาพของนักเรียน ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นิัยทางการเรียนของนักเรียน ความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียน การสนับสนุนด้านการเรียนของบิดาหรือผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สัมพันธภาพของนักเรียนกับครู สัมพันธภาพของนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

ตัวแปรที่ศึกษา	$\bar{X}$	S	การแปลผล
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.07	0.638	ดี
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	179291	481490	ดี
นิัยทางการเรียนของนักเรียน	3.87	0.529	ดี
ความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียน	4.05	0.480	ดี
การสนับสนุนด้านการเรียนของบิดาหรือผู้ปกครอง	3.84	0.329	ดี
ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน	3.34	0.655	ดี
สัมพันธภาพของนักเรียนกับครู	3.44	0.675	ดีพอใช้
สัมพันธภาพของนักเรียนกับเพื่อน	3.24	0.548	ดีพอใช้
ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติ	3.76	1.408	ทางบวก

จากตาราง 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.638 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 179291 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 481490 นิสัยทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับดี ความคาดหวังของบิดา มารดาที่มีต่อนักเรียนอยู่ในระดับดี การสนับสนุนด้านการเรียนของบิดาหรือผู้ปกครองอยู่ในระดับดี ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนอยู่ในระดับดี สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูอยู่ในระดับดีพอใช้ สัมพันธภาพนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดีพอใช้ และทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

ตาราง 4 ผลการศึกษานุคลิกภาพของนักเรียนและสุขภาพจิตของนักเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	คะแนนรวมเฉลี่ย	การแปลผล
บุคลิกภาพของนักเรียน	61.71	แบบเอ
สุขภาพจิตของนักเรียน	7.06	ปกติ

จากตาราง 4 พบว่าผลการศึกษานักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน มีบุคลิกภาพแบบเอ และสุขภาพจิตเป็นปกติ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัวตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในแสดงดังตาราง 5

จากตาราง 5 พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่นิสัยทางการเรียนของนักเรียน(X_{20}) บุคลิกภาพของนักเรียน(X_{21}) การสนับสนุนด้านการเรียนของบิดาหรือผู้ปกครอง(X_{24}) ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน(X_{25}) สัมพันธภาพของนักเรียนกับครูผู้สอน(X_{26}) สัมพันธภาพของนักเรียนกับเพื่อน (X_{27})

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3)

ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติมี 20 ตัวแปร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_4) วุฒิทางการศึกษาของบิดาต่ำกว่าปริญญาตรี (X_5) วุฒิทางการศึกษาของบิดาปริญญาตรี (X_6) วุฒิทางการศึกษาของบิดาสูงกว่าปริญญาตรี(X_7) วุฒิทางการศึกษาของมารดาต่ำกว่าปริญญาตรี (X_8) วุฒิทางการศึกษาของมารดาปริญญาตรี (X_9) วุฒิทางการศึกษาของมารดาสูงกว่าปริญญาตรี (X_{10}) อาชีพของบิดา ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างรัฐบาล (X_{11}) อาชีพของบิดา พนักงานเอกชน ลูกจ้างบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบธุรกิจอื่น ๆ (X_{12}) อาชีพของบิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว (X_{13}) อาชีพของมารดา ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างรัฐบาล (X_{14}) อาชีพของมารดา พนักงานเอกชน ลูกจ้างบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบธุรกิจอื่น ๆ (X_{15}) อาชีพของมารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว (X_{16}) ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (X_{17}) สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (X_{18}) สถานภาพของบิดามารดาแยกกันอยู่ (X_{19}) และสุขภาพจิตของนักเรียน (X_{22})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	6	70.89	11.82	44.96**
Residual	302	79.36	0.26	
Total	308	150.25		

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่ามีตัวแปร 6 ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร เชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีรายละเอียดดังตาราง 5

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

ตัวแปรที่ศึกษา	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₂₆	.41	.05	.40	.60	.36	173.13**
X ₂₆ X ₂₄	.30	.08	.19	.63	.40	101.22**
X ₂₆ X ₂₄ X ₂₅	.24	.05	.22	.66	.43	76.46**
X ₂₆ X ₂₄ X ₂₅ X ₂₀	.21	.06	.17	.67	.45	62.81**
X ₂₆ X ₂₄ X ₂₅ X ₂₀ X ₂₃	-.21	.07	-.14	.68	.46	51.80**
X ₂₆ X ₂₄ X ₂₅ X ₂₀ X ₂₃ X ₃	-.17	.07	-.11	.69	.47	44.96**

R = .69

R² = .47

SE = .51

a = .28

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่ามีตัวแปร 6 ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่เกี่ยวข้องมากที่สุดไปยังตัวแปรที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพของนักเรียนกับครูผู้สอน (X_{26}) การสนับสนุนด้านการเรียนของบิดาหรือผู้ปกครอง (X_{24}) ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน (X_{25}) นิสัยทางการเรียนของนักเรียน (X_{20}) ความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียน (X_{23}) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 6 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ได้ดังนี้

1. สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .28 + .41_{x_{26}} + .30_{x_{24}} + .24_{x_{25}} + .21_{x_{20}} - .21_{x_{23}} - .17_{x_3}$$

2. สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .40_{x_{26}} + .19_{x_{24}} + .22_{x_{25}} + .17_{x_{20}} + .96_{x_3} - .14_{x_{23}} - .11_{x_3}$$

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษามีความสัมพันธ์ กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 1267 คน แบ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 420 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 412 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 415 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 309 คน แบ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 103 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 103 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 103 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ประชากรโดยใช้ชั้นปีเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้าง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางบ้าน เศรษฐกิจครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7547

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7452

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสุขภาพจิต (ThaiGHQ 60)

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9148

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 จำนวน 12 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8259

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8408

ตอนที่ 8 แบบสอบถามด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9196

ตอนที่ 9 แบบสอบถามด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9499

ตอนที่ 10 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 32 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9335

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ระหว่างวันที่ 12-16 กรกฎาคม 2547 จำนวน 309 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป คำนวณร้อยละ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ตัวแปรได้แก่นิสัยทางการเรียน (X_{20}) บุคลิกภาพของนักเรียน (X_{21}) การสนับสนุนทางการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (X_{24}) ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน (X_{25}) สัมพันธภาพของนักเรียนกับครู (X_{26}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{27})

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวแปร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3)

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มี 20 ตัวแปร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ (X_4) วุฒิทางการศึกษาของบิดาต่ำกว่าปริญญาตรี (X_5) วุฒิทางการศึกษาของบิดาปริญญาตรี (X_6) วุฒิทางการศึกษาของบิดาสูงกว่าปริญญาตรี (X_7) วุฒิทางการศึกษาของมารดาต่ำกว่าปริญญาตรี (X_8) วุฒิทางการศึกษาของมารดาปริญญาตรี (X_9) วุฒิทางการศึกษาของมารดาสูงกว่าปริญญาตรี (X_{10}) อาชีพของบิดา ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างรัฐบาล (X_{11}) อาชีพของบิดา พนักงานเอกชน ลูกจ้างบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบการธุรกิจอื่น ๆ (X_{12}) อาชีพของบิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว (X_{13}) อาชีพของมารดา ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างรัฐบาล (X_{14}) อาชีพของมารดา พนักงานเอกชน ลูกจ้างบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบการธุรกิจอื่น ๆ (X_{15}) อาชีพของมารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว (X_{16}) ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (X_{17}) สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (X_{18}) สถานภาพของบิดามารดาแยกกันอยู่ (X_{19}) สุขภาพจิตของนักเรียน (X_{22}) และความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (X_{23})

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพของนักเรียนกับครู (X_{26}) การสนับสนุนทางด้านการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (X_{24}) ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน (X_{25}) นิัยทางการเรียน (X_{20}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{23}) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3) ตามลำดับซึ่งตัวแปรทั้ง 6 สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้ร้อยละ 47.00

5. สมการที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

$$5.1 \hat{Y} = .28 + .41_{X_{26}} + .30_{X_{24}} + .24_{X_{25}} + .21_{X_{20}} - .21_{X_{23}} - .17_{X_3}$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$5.2 Z = .40_{X_{26}} + .19_{X_{24}} + .22_{X_{25}} + .17_{X_{20}} + .96_{X_3} - .14_{X_{23}} - .11_{X_3}$$

การอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปข้างต้น พบว่า

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ตัวแปรได้แก่นิสัยทางการเรียนของนักเรียน(X_{20}) บุคลิกภาพของนักเรียน(X_{21}) การสนับสนุนการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง(X_{24}) ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน(X_{25}) สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน(X_{26}) สัมพันธภาพระหว่างของนักเรียนกับเพื่อน(X_{27}) ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดย ครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีจะมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีพฤติกรรมตั้งใจเรียน มีความสนใจในการเรียน มีการวางแผนในการเรียน ทบทวนบทเรียน มีความขยันเอาใจใส่ มีการแบ่งเวลาในการเรียน มีความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมาย และซักถามข้อสงสัยต่อครู มีความพยายามตั้งใจเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ ดังนั้น นักเรียนที่มีวินัยทางการเรียนที่ดีจึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ โพพแฮม และมัวร์ (Popham and Moore, 1960 : 552-554) มอร์ริส (Morris, 1961 : 23) และคอยโว (Koivo, 1983 : 252-254) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยการเรียนและทัศนคติต่อการเรียนได้ผลสอดคล้องกันคือ นักเรียนที่มีนิสัยการเรียนดี จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนสม่ำเสมอ มีความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ตั้งใจเอาใจใส่ในการเรียน มีการวางแผนและจัดระบบการเรียนและพัฒนาผลการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเองและมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของเรน และลาเซน (Wrleenn and Larsen, 1969 : 5-11) ที่พบว่านักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนด้วย

1.2 บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นคนที่รักความก้าวหน้า มีความกระตือรือร้น ชอบฟันฝ่าอุปสรรค ชอบการแข่งขัน ทำงานด้วยความรวดเร็ว หนีไม่ได้กับงานที่ล่าช้าไม่ชอบการรอคอย มีความมานะพยายามในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไคว์เวอร์ และไวนด์เนอร์ (Kheiwier and Weidner, 1987 : 204) ที่ศึกษาเรื่อง ลักษณะ

บุคลิกภาพแบบ เอ และความปรารถนาความสำเร็จ : ศึกษาในกรณีการตั้งเป้าหมายความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง พบว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ บี และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่านอกจากนี้ สตรูบ และโบลันด์ (Strube and Boland. 1987 : 50 (2) ; 413-420) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของการทำงานมากกว่าความล้มเหลว

1.3 การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครองมาก มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรสำคัญในการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีผลทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจการส่งเสริม สนับสนุนเรื่องการเรียน การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน การให้ทุนทรัพย์ในการใช้จ่าย การให้เวลาในการทำกิจกรรมการเรียนส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

1.4 ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01แสดงว่าลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนดีนักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะถ้าโรงเรียนมีบรรยากาศดี ห้องเรียนสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ปราศจากกลิ่น เสียงรบกวน บริเวณอาคารร่มรื่น สวยงาม มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและเพียงพอแก่นักเรียนการสอนของครู อธิบายเนื้อหาได้ชัดเจน สามารถสอนสิ่งที่ยากให้เข้าใจได้ง่าย นักเรียนจะเกิดทัศนคติทางบวกต่อการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้โรงเรียนจึงควรจัดลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ แต่หากโรงเรียนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ตรงตามธรรมชาติของนักเรียน นักเรียนก็จะเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน หักถอยต่อการเรียน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ โลเรนซ์ (Lowrence. 1976 : 418) ที่กล่าวว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะทำให้ให้นักเรียนสนใจการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ฟอสเตอร์ (Foster. 1961 : 131) ที่กล่าวว่าทัศนคติเป็นสิ่งที่มิอิทธิพลต่อบุคคลมาก เป็นสิ่งที่ตัดสินว่าบุคคลนั้นรู้สึกอย่างไร และควรทำอะไรในสถานการณ์ต่างๆของชีวิตเขา ทัศนคติเป็นตัวนำบุคคลให้

ประเพณีปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อความคิดและกำหนดพฤติกรรมของบุคคลนั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุผา ประทีปทอง (2542 : 66-67) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตคลองสาน พบว่าบรรยากาศการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า ถ้าโรงเรียนมีบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติทางบวกต่อการเรียน ต้องการที่จะทำความเข้าใจกับบทเรียน และต้องการที่จะแสวงหาความรู้ตามธรรมชาติของเด็กในวัยพัฒนาทางสติปัญญา กำลังเจริญเติบโตสูงสุด

1.5 สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนดี นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติ ทั้งนี้เพราะการที่ครูและนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีความเป็นกันเอง ครูให้ความสนใจ รับฟังความคิดเห็น ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึงให้คำปรึกษาและคำแนะนำในด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัว ให้กำลังใจนักเรียนซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นทางใจ ไม่ย่อท้อต่อการเรียนและเห็นความสำคัญของการเรียน ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับประคินันท์ อุปรมย์ (2527 : 35) ที่กล่าวว่าบรรยากาศการเรียนการสอนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและถามตอบเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบุธ (วิลาส บุญทองขาว . 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Buth. 1942) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนพบว่าบรรยากาศทางการเรียนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียนนั้น จะส่งเสริมให้เด็กสามารถปรับตัวได้อย่างดียิ่งขึ้น ตั้งใจเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนเพิ่มขึ้น

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี การทำงานร่วมกันและการช่วยเหลือกันและกันในหมู่เพื่อน มีอิทธิพลต่อนักเรียนในวัยนี้มาก หากนักเรียนและเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมีความใส่ใจในการเรียน ช่วยเหลือกันซักชวนกันศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนให้กันและกัน จะทำให้มีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมทางการเรียนที่ดีทัศนคติต่อการเรียนทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับกรอนลันด์ (Gronlund. 1959 : 232) ที่กล่าวว่าเมื่อเด็กเข้าโรงเรียนจนเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ประสบการณ์ในการเข้าสังคมย่อมกว้างขวางออกไปตามลำดับ หากทุกสิ่งทุกอย่างได้พัฒนาไปตามปกติ กล่าวคือเมื่อถึงวัยเข้าเรียนเด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเดียวกันได้การยอมรับนับถือจากเพื่อน เด็กได้รับรู้บทบาทของตนเองว่าควรปฏิบัติอย่างไรเมื่อต้องอยู่กับเพื่อน การที่เด็กอยู่ร่วมกับเพื่อนได้ทำ

ให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น มีความมั่นใจเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น เมื่อเขาสามารถอยู่กับเพื่อนได้อย่างมีความสุข ย่อมปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับคนอื่นเพิ่มขึ้น ประสบการณ์ในการเข้าสังคมจะเพิ่มขึ้นทุกวัน เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ก็จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติคุณ บุญเสริม ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ละคร สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรีพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี ทำให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันได้อย่างราบรื่น มีความเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมมือทำกิจกรรมด้วยความเต็มใจ ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ละคร

2. ตัวแปรที่ความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มี 1 ตัวแปรได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_1) อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นวัยที่กำลังก้าวสู่วัยรุ่นและกำลังอยู่ในวัยที่จะต้องไปศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาถ้าครูผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนและไม่สามารถสนองตอบความต้องการของนักเรียนได้อย่างครบถ้วน จะทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนจึงส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มี 20 ตัวแปรได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ (X_3) วุฒิทางการศึกษาของบิดาต่ำกว่าปริญญาตรี (X_4) วุฒิทางการศึกษาของบิดาปริญญาตรี (X_5) วุฒิทางการศึกษาของบิดาสูงกว่าปริญญาตรี (X_6) วุฒิทางการศึกษาของมารดาต่ำกว่าปริญญาตรี (X_7) วุฒิทางการศึกษาของมารดาสูงกว่าปริญญาตรี (X_8) อาชีพของบิดา ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างรัฐบาล (X_9) อาชีพของบิดา พนักงานเอกชน ลูกจ้างบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบธุรกิจอื่น ๆ (X_{10}) อาชีพของบิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) อาชีพของมารดา ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างรัฐบาล (X_{12}) อาชีพของมารดา พนักงานเอกชน ลูกจ้างบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบธุรกิจอื่น ๆ (X_{13}) อาชีพของมารดาประกอบธุรกิจส่วนตัว (X_{14}) สถานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (X_{15}) สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (X_{16}) สถานภาพของบิดามารดาแยกกันอยู่ (X_{17}) สุขภาพจิตของนักเรียน (X_{18}) และความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (X_{19})

3.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์สัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนมีความเอาใจใส่ต่อการเรียน ตั้งใจเรียน มีความเพียรพยายามอย่างสม่ำเสมอ ชอบค้นหาความรู้ และมีส่วนร่วมในกิจกรรม ดังนั้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนจึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ เพราะบางคนไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ตั้งใจเรียน ไม่เอาใจใส่ต่อการเรียน ไม่มีความขยันหมั่นเพียร ดังนั้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนจึงมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ จึงสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญผา ประทีปทอง (2542 :79) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี – นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตคลองสาน พบว่าระดับชั้นที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ของนักเรียน

3.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ เพราะนักเรียนบางคนชอบวิชาภาษาอังกฤษจึงตั้งใจเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียน มีความขยันหมั่นเพียร ดังนั้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนจึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะนักเรียนบางคนไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษจึงไม่ตั้งใจเรียน ไม่เอาใจใส่ต่อการเรียน ดังนั้นนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 จึงมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ จึงสรุปได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยชาวต่างชาติ

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสนใจ เอาใจใส่ รู้สึกชอบในการเรียนรู้ มีความมั่นใจ ภาคภูมิใจในตนเอง กล้าแสดงออก เป็นที่ยอมรับของครู ของกลุ่มเพื่อนและเป็นที่ชื่นชมของผู้ปกครองซึ่งส่งผลให้มีแนวโน้ม ที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติดังนี้ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ(2527 :172)กล่าวว่า ทัศนคติคือความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์ แล้วแสดงสภาวะของร่างกายและจิตใจ ในด้านความพร้อมจะสนองตอบบุคคลหรือสิ่งต่างๆ ใน

ลักษณะใดลักษณะหนึ่งใน 2 ลักษณะ กล่าวคือแสดงความพร้อมที่จะเข้าไปหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่าทัศนคติที่ดีหรือทางบวก หรือแสดงความพร้อมที่หลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่าทัศนคติทางลบและทัศนคติเป็นดัชนีที่จะชี้แจงในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทัศนคติที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้ามีทัศนคติไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าไปหาโดยชอบหรือไม่ หรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ดังนั้นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคอยโว (Koivo. 1983 : 2-35) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีทัศนคติต่อการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนรู้สึกไม่ชอบ ไม่มีความมั่นใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่กล้าที่จะเข้าหาครู

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะนักเรียนชอบในกิจกรรมที่ครูให้ทำ ชอบเพื่อนที่ร่วมชั้น และชอบบรรยากาศการเรียนการสอน แต่ขาดความเอาใจใส่ และอาจไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ รู้สึกไม่ชอบ ไม่มีความมั่นใจในการทำกิจกรรม ไม่กล้าเข้าหาครู ขาดความพร้อมในการรับรู้ จึงทำให้เกิดการถดถอยและต่อต้าน

3.4 อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่ รับราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย หรือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว พนักงานบริษัทเอกชน ลูกจ้างในบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบการธุรกิจอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 แสดงว่าผู้ปกครองที่รับราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือลูกจ้างรัฐบาล ทำให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีเวลาว่างพอที่จะช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนและมีความเอาใจใส่นักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนบางคนมีนิสัยรักการเรียน และเอื้อประโยชน์ต่อการเรียน

ผู้ปกครองที่รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจหรือลูกจ้างรัฐบาล ทำให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่รับราชการ พนักงานวิสาหกิจ ทำให้นักเรียนบางคนไม่มีนิสัยรักการเรียน ไม่ชวนช่วยหาความรู้ ไม่ชอบมีส่วนร่วมในการเรียน อาจเป็นเพราะผู้ปกครองไม่เอาใจใส่นักเรียนไม่ช่วยเหลือนักเรียนด้านการเรียน

ผู้ปกครองที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว ทำให้นักเรียนบางคนทัศนคติทางบวกต่อการเรียน ภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีเวลาให้กับนักเรียนได้เสมอ ไม่จำเป็นต้องหลังเลิกงาน เพราะไม่ได้ยุ่งได้บังคับบัญชาใคร และสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนของนักเรียนได้ จึงสามารถช่วยเหลือด้านการเรียน ทำให้นักเรียนบางคนมีความเอาใจใส่ในการเรียน และชอบทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียน

ผู้ปกครองที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว ทำให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียน ภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว อาจมีภาระหน้าที่ต้องดำเนินการของตนเองให้ประสบผลสำเร็จ จึงมักทุ่มเทกับหน้าที่การงานของตนเองจนไม่มีเวลาให้กับนักเรียน ไม่มีเวลาช่วยเหลือด้านการเรียนของนักเรียน ไม่สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนได้จึงทำให้นักเรียนบางคนไม่สนใจการเรียน ไม่มีนิสัยรักการเรียน ไม่ชอบมีส่วนร่วมในการเรียน

ผู้ปกครองที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ลูกจ้างในบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบการอื่นๆ ทำให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีเวลาและให้การสนับสนุนนักเรียนในด้านการเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนบางคนมีนิสัยรักการเรียน มีความกระตือรือร้น และเอาใจใส่ในการเรียน

ผู้ปกครองที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ลูกจ้างในบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบการอื่นๆ ทำให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ไม่ได้เอื้อประโยชน์ต่อการเรียน ทำให้นักเรียนบางคนไม่มีนิสัยรักการเรียน ไม่กระตือรือร้น ไม่ชอบทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียน

3.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 แสดงว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองทำให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ก็จะช่วยส่งเสริมการเรียนทางด้านภาษาของนักเรียนได้ดี จึงส่งผลให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองทำให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางลบ ต่อการเรียน ภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ทั้งนี้เพราะการเรียนภาษาอังกฤษนั้น บางครั้งเน้นให้นักเรียนมีโอกาสแสวงหาความรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งผู้ปกครองที่มีฐานะเศรษฐกิจไม่ดี ทำให้นักเรียนบางคนไม่มีโอกาสทำเช่นนั้นได้ อาจทำให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจ

ในการเรียน จึงไม่สนใจเรียน ไม่ขยันเรียน ไม่มีกำลังใจที่จะเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยชาวต่างชาติ จึงสรุปได้ว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาพร เลาสถิตย์ (2525 : 62) ที่ศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบเกี่ยวกับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนและโรงเรียน จากการศึกษาค้นคว้าไม่ว่านักเรียนจะมาจากฐานะเช่นไรต่างก็ได้เข้ามาศึกษาในโรงเรียนเดียวกัน มีการทำกิจกรรมร่วมกัน ให้สิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกันโดยไม่จำกัดฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งยังจัดบริการทางการศึกษาเท่าเทียมกัน กล่าวคือ แม้บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะมีรายได้แตกต่างกัน แต่นักเรียนก็มีทัศนคติต่อการเรียนไม่แตกต่างกัน

3.6 สถานภาพการสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 แสดงว่าสถานภาพการสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติ ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีเวลาให้กับนักเรียน คอยช่วยเหลือด้านการเรียนอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งสนับสนุนการเรียนในด้านต่าง ๆ จึงทำให้นักเรียนมีเอาใจใส่ในการเรียน และชอบกิจกรรมการเรียนการสอน

สถานภาพการสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติ ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองบางคนอาจไม่มีเวลาให้กับนักเรียน ขาดการดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียนอย่างสม่ำเสมอทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียน ไม่มีนิสัยรักการเรียน ไม่ชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้นในห้องเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ จึงสรุปได้ว่าสถานภาพการสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ

3.7 วุฒิทางการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 แสดงว่าวุฒิทางการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติ ทั้งนี้เพราะบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนทุกคนเห็นความสำคัญของการศึกษาทั้งสิ้น ประกอบกับการจัดการการเรียนการสอนในปัจจุบันเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียนนักเรียนก็จะชอบและกระตือรือร้น ขวนขวายหาความรู้ ทำให้มีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น ตรงกันข้ามถ้าหากนักเรียนคนใดไม่ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดความสนใจและเอาใจใส่ในการเรียน ไม่ขวนขวายหาความรู้

หรือฝึกพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ อาจทำให้ไม่มีความมั่นใจในการทำกิจกรรม จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนและเกิดทัศนคติทางลบ สรุปได้ว่าวุฒิทางการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติ ดังกล่าวมา

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี 6 ตัวแปรได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{36}) การสนับสนุนทางด้านการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (X_{22}) ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา (X_{25}) นิสัยทางการเรียน (X_{20}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{23}) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3)

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติเป็นอันดับแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนดี นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะสัมพันธภาพระหว่างครูและนักเรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนรวมทั้งมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย เมื่อครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน รับฟังเหตุผลของนักเรียนอย่างใกล้ชิด นักเรียนย่อมรู้สึกสบายใจที่จะรับวิชาหรือทำความเข้าใจในบทเรียน ทั้งนี้ยังเกิดความรู้สึกเชื่อถือและไว้วางใจครูอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ รอทแมน (Rothman.1968 : 34-36) ที่กล่าวว่าสิ่งที่ควรคำนึงถึงให้มากที่สุดในระบบการเรียนการสอน นั่นคือสัมพันธภาพที่ดีของครูผู้สอนกับผู้เรียน ครูต้องยอมรับและเข้าใจ มีความเป็นกันเอง ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเอง ครูต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสอดคล้องกับรอกเจอร์ (Roger.1969 : 157) ที่ว่าความสัมพันธ์อันดีของครูกับนักเรียนนั้นจะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็กนักเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของกิตติคุณ บุญเสริม (2545 : 51) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ละครของนักเรียนชั้นต้น วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวก และเป็นปัจจัยพยากรณ์ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ละครมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนจึงมีความสัมพันธ์มากที่สุด จึงสามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

4.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เป็นอันดับที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสนับสนุนด้านการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองดี นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยต่างชาติ ทั้งนี้เพราะการสนับสนุนการเรียนรู้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่สำคัญของการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีผลทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจในการส่งเสริมสนับสนุนด้านการเรียน ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมให้

ทุนทรัพย์ในการใช้จ่าย ใช้เวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยต่างชาติ ดังนั้นการสนับสนุนด้านการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง จึงสามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

4.3 ลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เป็นอันดับที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนดี นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะถ้าโรงเรียนมีบรรยากาศดี ห้องเรียนมีระเบียบเรียบร้อย ปราศจากกลิ่น เสียงรบกวน บริเวณอาคารร่มรื่น สวยงาม มีสื่อและอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัยและเพียงพอแก่นักเรียน การสอนของครูอธิบายเนื้อหาได้อย่างชัดเจน สามารถสอนสิ่งที่ยากให้เข้าใจได้ง่าย นักเรียนจะเกิดทัศนคติทางบวกต่อการเรียนรู้ด้วยเหตุนี้โรงเรียนจึงควรจัดลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียนซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกดีหรือร่าเริงและมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนรู้น่าขึ้น แต่หากโรงเรียนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ตรงตามธรรมชาติของนักเรียน นักเรียนจะเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ท้อถอยต่อการเรียน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ ลอเรนซ์ (Lowrence. 1976 : 418) ที่กล่าวว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะทำให้นักเรียนสนใจการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ฟอสเตอร์ (Foster. 1961 : 131) ที่กล่าวว่าทัศนคติเป็นสิ่งที่มิอิทธิพลต่อบุคคลมากกว่า เป็นสิ่งที่บุคคลนั้นรู้สึกอย่างไร และควรทำอะไรในสถานการณ์ต่าง ๆ ของชีวิตเขา ทัศนคติเป็นตัวนำบุคคลให้ประพฤติปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อความคิดและกำหนดพฤติกรรมของบุคคลนั้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของนุปลา ประทีปทอง (2542 : 66-67) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตคลองสาน พบว่าบรรยากาศการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่าถ้าโรงเรียนมีบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ต้องการที่จะทำความเข้าใจกับบทเรียนและต้องการที่จะแสวงหาความรู้ตามธรรมชาติของเด็กวัยพัฒนาทางสติปัญญากำลังเจริญเติบโตสูงสุด ดังนั้นลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนจึงเป็นพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

4.4 นิสัยทางการเรียนส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เป็นอันดับ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียน ทั้งนี้เพราะ นิสัยทางการเรียนหมายถึง

ถึง การกระทำของนักเรียนที่จำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียนได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน การเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลา การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ความตั้งใจเรียน การซักถามข้อสงสัยต่อครูทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรนุช กันสิทธิ์ (2542:90) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นิัยทางการเรียนเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลมากเป็นอันดับหนึ่งต่อ ทัศนคติต่อโรงเรียนของ นักศึกษามัธยมศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติคุณ บุญเสริม (2545 : 53) ที่ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ละครของนักเรียนชั้นต้น ดังนั้นนิัยทางการเรียนจึงเป็นตัวแปรที่พยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

4.5 ความคาดหวังของผู้ปกครองส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เป็นอันดับที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะความคาดหวังของผู้ปกครองที่มากเกินไปอาจส่งผลให้ผู้ปกครองมีพฤติกรรมที่เข้มงวดมีกฎระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนมากขึ้นทำให้นักเรียนเกิดวิตกกังวลเกิดความเครียด เบื่อหน่ายและเกิดพฤติกรรมหลีกเลี่ยง ดังนั้นความคาดหวังของผู้ปกครองจึงเป็นตัวแปรที่พยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

4.6 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติอันดับสุดท้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ทั้งนี้เพราะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นระดับชั้นสุดท้ายของช่วงชั้นที่ 2 ของการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งหลักสูตรในการเรียนการสอนจะมีความยากและซับซ้อน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นระดับชั้นที่กำลังจะไปเรียนระดับมัธยมศึกษา จึงจำเป็นที่จะต้องรู้เนื้อหาเพื่อสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อ ถ้าครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่ตรงกับความสนใจ หรือไม่หลากหลายอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่อยากเรียนได้ ดังนั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงเป็นตัวแปรที่พยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา และเป็นแนวทางในการปรับปรุงที่ใช้ในการเรียนการสอนของการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ สำหรับ ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู อาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยสามารถพิจารณาจากตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติการเรียน ซึ่งได้แก่สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน การสนับสนุนด้านการเรียนจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง นิสยทางการเรียน เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียน จัดกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนตามพัฒนาการและระดับชั้น และส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียน ให้ผู้ปกครองมีความคาดหวังในตัวนักเรียนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

2. เนื่องจากตัวแปรด้านสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติได้ดีที่สุดดังนั้นผู้บริหาร ครู อาจารย์ ผู้ปกครองและบุคคลที่เกี่ยวข้องจึงสามารถใช้ประกอบการวางแผนนโยบาย เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางการเรียนต่อไป เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนให้สนองความต้องการของนักเรียน ฝึกหัดให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน รักการเรียน การค้นคว้า กล้าคิด กล้าทำ และได้มีส่วนร่วมในการเรียน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่นๆ ของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เช่น การปรับตัวด้านการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

2. ควรศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนในระดับอื่น ๆ เช่น มัธยมศึกษาตอนต้น เป็นต้น

3. ควรทำการศึกษาเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ และเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กลุ่มสัมพันธ์ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2545). *สุขภาพจิตในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย.
..... (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กาญจนา ปราบพล. (2532). *การทดลองและการประเมินผลสำหรับครูผู้สอนภาษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขจรสุตา เหล็กเพชร. (2522). *การสร้างแบบสำรวจเจตคติและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- จิราภา เต็งไตรรัตน์ และคณะ. *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จันทร์ คุปตะวาทีน. (2521). *ความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษต่อปัญหาการสอนระดับประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา*. กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาควิชาประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารุลักษณ์ พินพรหมราช. (2528). *การเปรียบเทียบทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานครที่มีภูมิลำเนาทางครอบครัวและสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- จำเนียร ช่างโชติ และคณะ. (2518). *จิตวิทยาการเรียนรู้*. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง : กรุงเทพมหานคร.
- เชิดศักดิ์ โฉวาสินธ์. (2520). *การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชุติมน ศรีแก้ว. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2525). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิพาวรรณ จันทรพิบูลย์. (2510). *ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน.(2528). จิตวิทยาสังคม. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี-
นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ.
- พิมพ์ นาคสุข. (2527). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด
กรุงเทพมหานคร : การศึกษาเฉพาะกรณีของเขตหน่วยศึกษานิเทศก์ หน่วย 6. วิทยา-
นิพนธ์ ค.ม. (ภาควิชาประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุปผา ประทีปทอง. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนประถมศึกษา. สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตคลอง
สาน กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ (2526). : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- ประสิทธิ์ บุญมา. (2527). “เจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น-
มัธยม ศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น” บทคัดย่อวิทยา-
นิพนธ์ระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2525 –2526 : 31. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย -
ขอนแก่น.
- ประเสริฐ จันทร์อุดม. (2536). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานในวิทยาลัย -
กำแพงเพชร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย -
นเรศวร.
- ปรีชาพร สุวรรณพันธ์. (2541). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาชั้นปีที่ 1
สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.(2538).เอกสารประกอบการสอนวิชาการทดสอบทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ-
โรฒ ประสานมิตร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531).วิธีการสร้างพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ -
เจริญผล .
- รัตนา สุกจัสตุรัส.(2534).การเปรียบเทียบการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่สอนโดย
วิธีธรรมชาติกับการสอนตามคู่มือครู.ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). คำเฉลี่ยกับการแปรความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่บาง
ครั้งก็พลาดได้ในข่าวสารการวิจัยศึกษา, 18(3) : 8 -11.

- (2521). สถิติวิเคราะห์สำหรับกรวิจัย. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักงานประเมินผลการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ : กองวิจัยการศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ศิริรัตน์ ภูัสกลเจริญศักดิ์. (2537). ผลการได้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์สที่มีต่อ-
ทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลประชาวรรค์. ปรินญา-
นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ :
กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (พ.ศ. 2540 – 2544) แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ
ฉบับที่ 8 กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2544). ปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2542 : สำนักงานฯ.
- สุชา จันทน์เอม. (2518). และ สุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาการศึกษา. แพร์พิทยา. กรุงเทพฯ.
- สุกัญญา เจริญวัลย์. (2540). การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น-
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2533). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2522, ธันวาคม). ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษใน
ระดับอุดมศึกษา. ในมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. 1(2) : 62-70.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2523). สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาวน์ปัญญา ปัญหาส่วนตัว
นิสัยและทัศนคติทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- เสาวนีย์ ศศิวิมล. (2528). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษา-
อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตการศึกษา 7. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- อาภา จันทรสกุล. (2531). ทฤษฎีและวิธีการให้คำปรึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา
การศึกษาและการแนะแนว. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อำพัน ทนสม. (2533). ผลของการให้คำปรึกษาด้านทฤษฎีการใช้เหตุผล - อารมณ์ที่มีต่อทัศนคติ
ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองสรวงวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- อรนุช กันสิทธิ์. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.

- โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร .
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2525). ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- อัญชลี มัตถนุ และคณะ (2543). รายงานการวิจัยการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในเขตการศึกษา. กรุงเทพฯ : และ คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ. ถ่ายเอกสาร.
- อานนท์ อาภาภิรมณ์. (2521). ลักษณะสังคมและปัญหาของสังคมไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Adam. Raymond D. (1977) "Alteration of Nervous Function" *principle of Internal medicine*. 8th ed. Edited by W. Thom, and others. Tokyo : Magraw-Hill Kogaku Shu.
- Anderson Robert t. (1997, July.). "CHARGE..... A simulation Game Designed to Teach Group Member Roles to Prospective Teacher Found To be EFFECTIVE." *Resources in Education (ERIC)*. 12 : 181.
- Ausubel, Davis P. (1969). *Educational Psychology : A cognitive View*. New York : Holt Rinehart.
- Beck, (1972). "Cognition, Anxiety, and Psychophysiological Disorders," in *Anxiety Current Trend and Research Volume II*. Edited by C.D Spielberger. P. 343 – 357.
- Best, John W. (1968). *Research in Education*. Englewood. Cliff, New Jersey : Prentice-Hall.
- Bloom, Benjamin S. (1982). *Human Characteristics and School Learning*. 2nd ed. New York : McGrawHill Book Company.
- Burger, Jerry M. (1986). *Personality : Theory and Research*. Belmont, California : Wadsworth Publishing.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essential of Psychological Testing* 3rd ed. New York : Harper and Row.
- Eisenberg and Berkowitz. *Helping with Homework : A parent's Guide to Information Problem-Solving*. 1996.
- Farmer, Richard E. Lynn Hunt, Monahan and Reinhold, Kederer. (1984). *Stress Management for Human Service*. Michigan : Sage Publication.
- Glasser, William. (1960). *Mental Health or Mental Illness*. New York : Harper and Row.

- Good , V.C. and others. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill Book Company.
- Greene , Charles N. Adame , Everett E Jr. and Evert J. (1985) . *Management*. N.J Englewood Cliffs , : Prentice – Hall.
- Gronlund , N.E (1959). *Sociometry in the Cllassroom*. New York : Harper.
- Hilgard. E.R. (1967). *Introduction to Psychologh in Classroom*. 3rd ed. New York : Harcourt Brace and Wprod. Inc.
- Kleiwere , Wendy and Weidner Gerdi .(1987). “Type A behavior and Ashirations : Astidy of Paents and Children’s Goal setting.” *Development Pschology*. 23 (2) : March – April.
- Likert Renie.(1970). *A Technique for the Measurement of Attiude*. Chicago: Rand Me Nully Company.
- Strube , Michael J. and Susan M. Boland .(1987). ‘ Postperformance Attributions and Task Persistande Among Type A and B Individuals’
- Thornbugr, Hershall D. (1975). “Attitudinal Determinents in Holding Drop Out in School,” *The Journal of Educational Research*. 68 : 181 – 185 ; January.
- Triandis, Harry C. (1971).*Attitude and Attitude Change*. New York : John Wiley and Sons.
- Yamane, Taro. (1970).*Statistics –An Introductory Analysis*. 2nd ed. Tokyo : John Weatherhill Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือ

ที่ ศธ 0519.12/ . 1

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

16 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ครูใหญ่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางกาญจนา ศรีสังวาลย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 150 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางกาญจนา ศรีสังวาลย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6756970 - 83

ที่ ศธ 0519.12/ - - - -

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ครูใหญ่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางกาญจนา ศรีสังวาลย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 320 คน ตอบแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางกาญจนา ศรีสังวาลย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6756970 - 83

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอน โดยครูชาวต่างชาติของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีทั้งหมด 10 ตอน

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของนักเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสุขภาพจิต
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียน
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของบิดาหรือผู้ปกครอง
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพของนักเรียนกับครูผู้สอน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพของนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอน โดยครูชาวต่างชาติ

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัวด้านครอบครัวและด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอน โดยครูชาวต่างชาติของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทรกรุงเทพมหานคร นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อใดถูกหรือผิด จึงไม่มีผลกระทบต่อคะแนน และการเรียนของนักเรียน คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึก และความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด และตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณในการให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางกาญจนา ศรีสังวาลย์
นิสิตปริญญาโท เอกจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียนเมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน หรือเติมคำตอบลงในช่องว่างให้ชัดเจน

1) ระดับชั้นที่ศึกษา

() ป. 4 () ป. 5 () ป. 6

2) ผลคะแนนเฉลี่ยของการศึกษาประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ที่ได้.....

3) วุฒิทางการศึกษาของบิดา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี
() ปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี

4) วุฒิทางการศึกษาของมารดา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี
() ปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี

5) อาชีพของบิดา

() ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างของรัฐบาล
() พนักงานบริษัทเอกชน ลูกจ้างในบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบการ
ธุรกิจอื่นๆ
() ประกอบธุรกิจส่วนตัว

6) อาชีพของมารดา

() ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างของรัฐบาล
() พนักงานบริษัทเอกชน ลูกจ้างในบริษัทเอกชน ร้านค้า ตลอดจนสถานประกอบการ
ธุรกิจอื่นๆ
() ประกอบธุรกิจส่วนตัว

7) รายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดา บาท

8) สถานภาพสมรสของบิดามารดา

() อยู่ด้วยกัน
() แยกกันอยู่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ในแต่ละข้อให้เลือกเพียง หนึ่งคำตอบเท่านั้น

- จริงที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
- จริงน้อย

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าเตรียมตัวอ่านบทเรียนล่วงหน้าก่อนเสมอ					
2	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนทุกครั้ง					
3	ข้าพเจ้าเข้าเรียนครบทุกวิชา					
4	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ					
5	ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา					
6	เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าจะถามครูผู้สอน					
7	ข้าพเจ้าขี้อุปกรณ์การเรียนของเพื่อนบ่อย ๆ					
8	เมื่อถึงเวลาส่งงาน ข้าพเจ้ามักไม่มีงานมาส่ง					
9	ข้าพเจ้าเคยคุยในเวลาเรียน					
10	มีบางครั้งที่ข้าพเจ้ารับประทานขนมในห้อง					
11	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนตรงเวลา					
12	ผลการเรียนของข้าพเจ้าพัฒนาขึ้นอยู่เสมอ					
13	ข้าพเจ้าต้องยืมหนังสือเรียนของเพื่อนมาดู					
14	ข้าพเจ้ามักขออนุญาตไปเข้าห้องน้ำในเวลาเรียนบ่อย					
15	ข้าพเจ้าอ่านสมุดจดการบ้านทุกครั้งที่กลับบ้าน					
16	ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการทบทวนบทเรียน					
17	ข้าพเจ้ามักคิดเรื่องอื่นในขณะที่เรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามบุคลิกภาพ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด ในแต่ละข้อให้เลือกเพียงหนึ่งคำตอบเท่านั้น

- จริงที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
- จริงน้อย

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด

หมายถึง

ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าสามารถทำงานที่รับผิดชอบให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนดเสมอ					
2	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานที่ต้องแข่งขันกับคนอื่น					
3	เมื่อมีปัญหาในการเรียนข้าพเจ้าพยายามแก้ปัญหาให้ได้					
4	ข้าพเจ้าเป็นคนเปิดเผยตรงไปตรงมา					
5	ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวได้ดีเมื่อไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่					
6	ข้าพเจ้าชอบไปงานเลี้ยง เดินร่ำ					
7	ข้าพเจ้าไม่สบายใจที่ต้องพูดหน้าชั้นเรียนต่อหน้าคนหมู่มาก					
8	ข้าพเจ้าชอบช่วยเหลือผู้อื่น					
9	ข้าพเจ้าถามผู้อื่นเมื่อมีปัญหาสงสัย					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกที่ได้พบปะสังสรรค์กับคนที่ไม่รู้จักมาก่อน					
11	ข้าพเจ้ายึดมั่นในกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด					
12	ข้าพเจ้าไม่ค่อยเชื่อใครนอกจากเพื่อนสนิท					
13	ในขณะที่ว่างข้าพเจ้าชอบนั่งคิดเรื่องต่างๆ ตามลำพัง					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
14	ข้าพเจ้าชอบการเปลี่ยนแปลง					
15	ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อน ในกลุ่มทำงานได้ไม่ถูกใจ ข้าพเจ้า					
16	ข้าพเจ้ามักนำเรื่องราวที่พบเห็นมาเล่าให้ เพื่อน ๆ ฟัง					
17	ข้าพเจ้ารู้สึกอายเมื่อต้องแสดงตนทำกิจกรรมบาง อย่างต่อหน้าผู้อื่น					
18	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือมากกว่าการพบปะ สนทนากับผู้อื่น					
19	เมื่อมีการแสดงความคิดเห็นข้าพเจ้าเลือกการพูด มากกว่าการเขียน					
20	ข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญเมื่อมีคนมาจ้องมองเวลา ทำงาน					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดในแต่ละข้อ ให้เลือกเพียงหนึ่งคำตอบเท่านั้น

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสอบได้เกรด 4					
2	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสอบเข้า โรงเรียนมัธยมที่มีชื่อเสียงได้					
3	บางครั้งข้าพเจ้ามีความรู้สึกผู้ปกครองคาดหวัง					

	หวังในตัวข้าพเจ้ามากเกินไป					
4	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสอบมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงได้					
5	ข้าพเจ้ารับรู้ได้ถึงความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อข้าพเจ้า					
6	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนสูงกว่าปริญญาตรี					
7	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนมาก ๆ					
8	ผู้ปกครองของข้าพเจ้าเชื่อว่าคนที่เรียนเก่งจึงจะมีอนาคตที่ดี					
9	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเป็นที่รักของครูอาจารย์					
10	ผู้ปกครองเชื่อว่าการตั้งใจเรียนทำให้ผลการเรียนดี					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ในแต่ละข้อให้เลือกเพียงหนึ่งคำตอบเท่านั้น

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำข้าพเจ้าในด้านการเรียนเสมอ ๆ					
2	ข้าพเจ้าได้รับกำลังใจจากผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาการเรียน					
3	ผู้ปกครองชมเชยข้าพเจ้าเมื่อทำคะแนนสอบ					

	ได้ดี					
4	เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองคอยให้กำลังใจและควบคุมข้าพเจ้าในการอ่านหนังสือ					
5	ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ข้าพเจ้าในการทำกรบ้าน					
6.	ผู้ปกครองคอยดักเตือนให้ข้าพเจ้าอ่านหนังสือเสมอ					
7	ผู้ปกครองมีเวลาพูดคุยกับข้าพเจ้าเกี่ยวกับการเรียน					
8	เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองช่วยทบทวนบทเรียนให้แก่ข้าพเจ้า					
9.	ผู้ปกครองอนุญาตให้ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมพิเศษที่โรงเรียนจัดขึ้นตามความสนใจ					
10	ผู้ปกครองช่วยจัดหาหนังสือคู่มือ แบบฝึกหัดเพื่อส่งเสริมวิชาที่เรียนแก่ข้าพเจ้า					
11	ผู้ปกครองไม่ยอมให้ข้าพเจ้าเล่นกีฬากับเพื่อน					
12	ผู้ปกครองไม่พอใจเมื่อข้าพเจ้าทำกิจกรรมที่โรงเรียน					
13	ผู้ปกครองเต็มใจให้เงินค่าอุปกรณ์การเรียนแก่ข้าพเจ้า					
14	ผู้ปกครองยินดีจ่ายค่าเรียนพิเศษให้แก่ข้าพเจ้า					
15	ผู้ปกครองสนับสนุนให้เงินในการร่วมกิจกรรมของโรงเรียนแก่ข้าพเจ้า					
16	ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงความเป็นห่วงที่ผู้ปกครองมีต่อข้าพเจ้า					
17	เมื่อข้าพเจ้าทำผิดผู้ปกครองจะดักเตือนสั่งสอนให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง					
18	ผู้ปกครองปฏิบัติต่อข้าพเจ้าเท่าเทียมกับพี่น้องคนอื่น					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย✓ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดในแต่ละข้อให้เลือกเพียงหนึ่งคำตอบเท่านั้น

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	ห้องเรียนมีความสะอาด					
2	ห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เหมาะสม					
3	ห้องเรียนอากาศถ่ายเทสะดวก ไม่อึดอัด					
4	ห้องเรียนการจัดวางตำแหน่งที่นั่งนักเรียนเหมาะสม					
5	ห้องเรียนการจัดตกแต่งภายในห้องเรียนสวยงาม สบายตา					
6	ขนาดของห้องเรียนมีความพอดี					
7	ห้องเรียนการจัดเก็บอุปกรณ์เป็นระเบียบเรียบร้อยดี					
8	มีการจัดห้องเรียนเป็นมุมเพื่อฝึกทักษะต่างๆ ทางด้านภาษา					
9	ห้องเรียนมีความสะอาดและดูแลอย่างต่อเนื่อง					
10	ห้องเรียนมีความสงบเงียบเหมาะสมต่อการเรียนการสอน					
11	มีการจัดห้องเรียนเป็นมุมเพื่อฝึกทักษะต่างๆ ทางด้านภาษา					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
12.	นักเรียนมีโอกาสนในการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนบ่อยครั้ง					
13	นักเรียนสามารถใช้อุปกรณ์การเรียนได้อย่างอิสระ					
13	นักเรียนมีวิดีโอ วีซีดี รวมทั้งโทรทัศน์วงจรปิด เพื่อฝึกทักษะทางด้านภาษา					
14	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีเพียงพอต่อการ ใช้					
15	อุปกรณ์การเรียนมีสภาพที่ดีสำหรับการใช้ งาน					
16	การจัดเก็บอุปกรณ์การเรียนการสอนทำได้ อย่างเหมาะสม					
17	นักเรียนสามารถใช้อุปกรณ์ในการเรียนได้ อย่างสะดวกและปลอดภัย					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรด
ทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด ในแต่ละข้อให้เลือกเพียงหนึ่งคำตอบ
เท่านั้น

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องเรียนกับครูได้					
2	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา ข้าพเจ้านึกถึงครูเป็นคน แรก					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
3	ข้าพเจ้าเชื่อว่าครูคือผู้มีความรู้และสามารถ สั่งสอนข้าพเจ้าได้ดี					
4	ข้าพเจ้าเชื่อว่าครูคือตัวอย่างที่ดีของข้าพเจ้าใน การพฤติกรรมเป็นคนดี มีความรู้					
5	ข้าพเจ้ากลัวที่จะปรึกษาปัญหาการเรียนกับ ครู					
6	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูอย่าง <u>เคร่งครัด</u>					
7	ครูให้ความรักและเอาใจใส่ข้าพเจ้า					
8	ครูให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้าอย่างเหมาะสม					
9	ครูยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
10	ครูสามารถให้คำแนะนำเรื่องส่วนตัวได้แก่ ข้าพเจ้าได้					
11	ครูเป็นที่ปรึกษาที่ดีกับข้าพเจ้า					
12	ครูเป็นแม่แบบที่ดีให้กับข้าพเจ้า					
13	ครูให้ความรัก ความเอ็นดูกับข้าพเจ้า					
14	ครูเป็นคนที่มีเหตุผลกับนักเรียน					
15	ครูของข้าพเจ้าเป็นคนที่อารมณ์ดีและใจเย็น เสมอ					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด ในแต่ละข้อให้เลือกเพียงหนึ่งคำตอบเท่านั้น

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนบ่อย					
2	ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่สามารถปรึกษาปัญหาได้ทุกเรื่อง					
3	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อนได้อย่างสนิทสนม					
4	ข้าพเจ้ารักและเป็นห่วงเพื่อนเสมอ					
5	ข้าพเจ้าเชื่อว่าเพื่อนรักข้าพเจ้าเหมือนที่ข้าพเจ้ารักเพื่อน					
6	ข้าพเจ้าเป็นห่วงเพื่อนเสมอเวลาเพื่อนไม่มาโรงเรียน					
7	ข้าพเจ้ามักโทรศัพท์หรือไปหาเพื่อนที่บ้านเมื่อเวลาไม่เจอกัน					
8	เพื่อนให้ความไว้วางใจข้าพเจ้า					
9	เมื่อเพื่อนมีปัญหาด้านการเรียนมักมาปรึกษาข้าพเจ้า					
10	เมื่อมีปัญหาเรื่องส่วนตัวเพื่อนมักมาปรึกษาข้าพเจ้า					
11	เพื่อนแสดงความเป็นห่วงข้าพเจ้าเสมอเมื่อข้าพเจ้าไม่สบายหรือไม่มาโรงเรียน					
12	เพื่อนมักแสดงความรักต่อข้าพเจ้า เช่น จูบมือหรือโอบไหล่เสมอ					
13	เพื่อนมักพูดจาและแสดงกิริยาที่ไม่สุภาพกับข้าพเจ้า					
14	เมื่อมีงานกลุ่ม เพื่อนจะเลือกข้าพเจ้าเข้ากลุ่มเป็นอันดับสุดท้าย					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
15	เพื่อนมักไม่เห็นความสำคัญของข้าพเจ้า					
16	เพื่อนยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
17	เพื่อนและข้าพเจ้ามีนิสัยเข้ากันได้ และรู้สึกมีความสุขทุกครั้งเมื่ออยู่ใกล้กัน					

ตอนที่ 10 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูต่างชาติ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยชาวต่างชาติ
ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริง
ของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในปัจจุบัน					
2	ถ้าไม่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ทำให้มีความลำบากในการติดต่อสื่อสาร					
3	เรียนวิชาภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา ทำให้เข้าใจวัฒนธรรมทางการใช้ภาษามากขึ้นและได้ความรู้ใหม่ๆที่ทันสมัย					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
4	เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน เหมาะสมไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป สำหรับข้าพเจ้า					
5	ครูชาวต่างชาติมีความรู้ความสามารถ ด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี					
6	ครูชาวต่างชาติมีความสุภาพนุ่มนวล และให้ความเป็นกันเองขณะสอน					
7	ครูชาวต่างชาติมีเทคนิคการสอนที่ทำให้ ให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นและ จำได้นาน					
8	ครูชาวต่างชาติมีการวางแผนการสอน และเตรียมการสอนอย่างสม่ำเสมอ					
9	ครูชาวต่างชาติให้ข้าพเจ้าทำกิจกรรม ที่หลากหลาย					
10	ครูชาวต่างชาติใช้สื่อและอุปกรณ์ การเรียนการสอนอย่างคุ้มค่า					
11	ครูชาวต่างชาติตรวจงานและติดตาม ความก้าวหน้าของนักเรียนตลอดเวลา					
12	ครูเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้ซักถามใน เนื้อหาวิชาเป็นประจำ					
13	ครูมีการประเมินผลการเรียนรู้อย่าง สม่ำเสมอ					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
14	ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ ทุกครั้งที่มีการสอน					
15	ข้าพเจ้าคิดว่าการทำการบ้านทุกวัน เป็นการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนที่ดี และเหมาะสม					
16	การท่องศัพท์เป็นสิ่งที่ควรทำอย่าง สม่ำเสมอ					
17	ข้าพเจ้าอยากให้มีการเพิ่มชั่วโมงเรียน ภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ					
18	ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษกับครู ชาวต่างชาติ					
19	ข้าพเจ้ารู้สึกเพลิดเพลินกับการฝึก ปฏิบัติทักษะทางภาษาอังกฤษในชั่วโมงเรียน					
20	ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้น อยากแสดงความ สามารถเมื่อถูกครูเรียกให้ทำกิจกรรม					
21	ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจเมื่อเพื่อนไม่สนใจ เรียนและร่วมกิจกรรมตามที่ครูบอก					
22	ข้าพเจ้าไม่ชอบที่เพื่อนถูกครูทำโทษ					
23	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นที่จะเรียน ภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ					
24	ข้าพเจ้าไม่เคยทบทวนหลังการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ					
25	ข้าพเจ้าทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ ทุกวันไม่เคยลืม					
26	ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียน การสอนด้วยความสนุกสนาน					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
27	ข้าพเจ้าเตรียมอุปกรณ์การเรียนมาครบทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน					
28	ข้าพเจ้าฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษอย่างตั้งใจ					
29	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนภาษาอังกฤษ					
30	ข้าพเจ้านำประสบการณ์ที่ได้รับจากเรียนกับครูชาวต่างชาติ ไปใช้ในชีวิตรประจำวัน					
31	ข้าพเจ้าหาความรู้ด้านภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากห้องสมุด					
32	ข้าพเจ้าอ่านนิทานและบทความภาษาอังกฤษทุกวัน					

ภาคผนวก ข

ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางที่ 8 แสดงค่าจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	4.178	10	5.103
2	30.060	11	8.018
3	5.908	12	4.539
4	3.665	13	10.375
5	2.462	14	4.911
6	5.576	15	4.775
7	3.979	16	6.383
8	4.577	17	6.268
9	3.089		

* ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7547

ตารางที่ 9 แสดงค่าจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.966	11	3.252
2	6.859	12	3.662
3	8.435	13	7.443
4	5.933	14	3.626
5	3.908	15	11.037
6	9.422	16	3.552
7	8.457	17	4.287
8	3.709	18	5.452
9	3.331	19	5.294
10	5.809		

* ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7452

ตารางที่ 10 แสดงค่าจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	21.820	6	11.323
2	20.648	7	14.822
3	13.625	8	18.262
4	18.442	9	37.239
5	16.066	10	15.842

* ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9148

ตารางที่ 11 แสดงค่าจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	8.751	6	10.788
2	7.171	7	9.627
3	15.722	8	77.000
4	16.658	9	12.671
5	8.828	10	9.122

* ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8259

ตารางที่ 12 แสดงค่าจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	14.326	9	5.282
2	7.624	10	6.255
3	9.161	11	12.139
4	9.956	12	8.366
5	16.927	13	11.182
6	7.101	14	6.096
7	6.908	15	6.105
8	8.964	16	8.450
		17	5.588

* ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8404

ตารางที่ 13 แสดงค่าจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	15.078	10	8.537
2	12.306	11	23.646
3	11.191	12	15.403
4	14.562	13	18.224
5	16.228	14	13.294
6	16.494	15	11.239
7	5.334	16	11.969
8	5.510	17	18.201
9	11.132	18	20.069

* ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9169

ตารางที่ 14 แสดงค่าจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	4.172	10	10.002
2	3.145	11	7.420
3	7.776	12	13.966
4	12.876	13	10.302
5	11.092	14	5.724
6	7.226	15	2.502
7	16.348	16	3.208
8	8.558	17	9.897
9	9.284	18	13.663

* ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9499

ตารางที่ 15 แสดงค่าจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอน
โดยครูชาวต่างชาติ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.523	17	5.578
2	5.126	18	10.817
3	7.549	19	13.481
4	5.237	20	5.950
5	8.303	21	2.309
6	18.080	22	3.475
7	12.317	23	3.978
8	16.383	24	2.517
9	20.360	25	3.731
10	13.630	26	9.748
11	6.855	27	4.424
12	8.384	28	5.201
13	9.795	29	5.413
14	6.855	30	6.022
15	11.684	31	4.095
16	16.185	32	4.770
	8.372		

* ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9355

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางกาญจนา ศรีสังวาลย์
วัน เดือน ปีเกิด	18 พฤศจิกายน 2506
สถานที่เกิด	จังหวัดนครปฐม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 604/543 หมู่บ้านเพชรเกษม 2 หมู่ที่ 1 แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร โทร . 0 - 24544487
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2525	มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบางเลนวิทยา
พ.ศ. 2529	ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ (เอกการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร